

Bu sayıda :

IV. Ulusal konferans'ta
kabul edilen hak
talebi belgesi

TEMMUZ N° 14

1 F

TÜRK İŞÇİLERİ

TÜRK İŞÇİLERİ İÇİN
MENSUEL ÉDITÉ PAR LA C. G. T. NIN AYLIK GAZETESİDİR
POUR LES TRAVAILLEURS TURCS

BAŞ YAZI

Sabah erkenden,, bakanın emriyle, SONACOTRA foyelerine, delegeleri tutuklamaya geldiler. La Rochelle'deki fabrikalardan grevcileri atamaya geldiler... Nanterre'deki bir H.L.M. sitesine mobilyalara el koymaya geldiler.

Kapitalist düzenin krizi içine dalan patronlar, kârlarını arttırmak için fransız ya da yabancı işçileri daha fazla sömürme hayalleri kuruyorlar. Ücretli emekçiler, yaşamlarının daha az sert olması, ücretlerinin bir aileyi yaşatıp beslemeye yetebilmesi ve özgürlüklerin lâfta kalması için mücadele ediyorlar.

Cuma günü 16 emekçiyi aniden sınır dışı eden Poniatsowski bir örnek istiyordu.

Tüm emekçi ve demokratlar için bu bir alarm işareti oldu, özgürlük parçalanamaz ve gurur, alınıp satılan bir meta değildir.

C.G.T. derhal Fransa'nın en yüksek adalet divanı olan Devlet Konseyi'ne başvurdu. Karar İçişleri Bakanı'na şiddetle yalanlamaktadır. Pierrefitte' den sınır dışı edilenlerden Musa KONATE, yetki sahibi mahkemelerde dinlemek üzere Fransa'da oturma hakkına sahip olmalıdır.

Hiçbir şey ani sınır dışı edilmeyi haklı çıkarmıyordu.

C.G.T. tüm ücretlileri ve foyelerde kalanları, Musa KONATE' nin Fransa'da oturma hakkına sahip olabilmesi ve keyfi olarak sınır dışı edilen 15 arkadaşının geri dönebilmesi için mücadeleye çağırır.

C.G.T. ile foyelerde kalanlar sorumlu bir şekilde eylemlere girişmektedirler. Allende, Strasbourg, Bagnolet... vb. foyelerinin kazanımları ; kira fiyatları, kiracı hakları ve kiracı komitelerinin tanınması için bütünsel bir pazarlığı dayatabilecek önemli dayanak noktalarıdır.

23 Haziran perşembe günü Saint-Etienne'de işlerini korumak ve ekonomik potansiyeli savunmak için yürüyen « Giscard'ın defettikleri » gibi,fransız ve yabancı işçilerin önünde tek çıkar yol eylem yoludur. Sendikaya üye olup CGT, yi güçlendirerek başarı şanslarını garantilemektedirler.

MUSA KONATE FRANSA'DA KALMALIDIR

TÜRK İŞÇİLERİ

Sommaire

- PAGE 2
Chronique juridique
30 Congrès
de la Construction :
pire qu'à Fos

Haklarımız
Yapı İşçilerinin
30 Kongresi
- PAGE 3
En direct des foyers

Foyerlerden
- PAGE 4
La CGT contre
le racisme
CGT ırkçılığa Karşı
- PAGE 5
Congés payés,
une conquête

Ücretli izin
- PAGE 6
Stuttgart
Luttes dans
les entreprises

24 Sendikal Örgüt
Baskılara Karşı
İşyerlerinde Mücadele
- PAGE 7
Culture
Sport

Kültür
Spor
- PAGE 8
Nouvelles du pays
Türkiye'den Haberler

Gazetenizi, okuduktan
sonra, atmayın ;
arkadaşlarınıza verin,
okutun.

HAKLARIMIZ

Tatiller mücadelenin ürünüdür

1) Ücretli izin süresi ve ödenmesi : Her emekçinin, her çalışma (veya eşdeğerli bir dönem) için 2 iş günü ücretli izin hakkı vardır. Bütün bir yıl çalışmış bir ücretlinin normal izin süresi 24 işgünü (12 ay x 2 = 24) dür. Ücretli izinler normal olarak 1 Mayıs ile 31 Ekim arası kullanılmalıdır. Eğer ücretli izin günlerine bayram günleri denk gelirse (mesela 14 Temmuz 1976), izin süresi bayram günleri sayısı kadar uzatılır. Eğer bayram günü pazar'a rastlıyorsa (mesela 15 Ağustos 1976), o gün izin süresine eklenmez.

İzinler ödendiğine göre, emekçi, tatilleri için « ücretli izin tazminatı » alır. Bunu hesaplamamın iki yolu vardır :

1. yol: İşçinin izinden önce bütün yıllık (1 Haziran'dan 31 Mayıs'a kadar) aldığı ücret toplamı hesaplanıp 12 ye bölünür. Buna 12 li yöntem denir.

2. yol: İşçi, ücretli izin döneminde de çalışmış olsa, kazanabileceği miktar hesaplanır. Her iki hesaplama yolu her emekçi için uygulanmalıdır. Emekçinin çıkarına en uygun olanının seçilmesi mecburidir.

2) Ücretsiz İzinler

Ücretsiz izin almak isteyenlerin çok dikkatli olması gerekir :

— İşverenden YAZILI İZİN kağıdı almalıdırlar,

— Ücretsiz izin bir ay ve daha fazla sürecekse, emekçi sosyal sigorta ve aile yardımlarıyla ilgili haklarını kaybeder. Aynı haklara ancak dönüşünden sonra çalışacağı 200 saatle sahip olabilir.

Son günlerde C.G.T., Fransız Hükümetine başvurarak, yabancı emekçilerin tatil dönüşlerinde, iş garantilerinin sağlanması ve sosyal sigorta ve çocuk paraları haklarının yanmaması şartıyla izin uzatma hakkının tanınmasını istedi.

Ücretli İzinde Memleketinde Hastalanırsa : Yabancı emekçilerin hakları, ülkeleriyle Fransa arasında yapılmış ikili anlaşmalarla önceden anlaşmaların çolu utandırıcı bir düzeyde çoğu utandırıcı bir düzeyde eksiktir.

Sosyal sigortalar için gerekli işlemler : (Cezayir Tunus, İspanya, Portekiz, Yugoslavya, Türkiye, Fas, Mali ve ortak pazar ülkeleri emekçileri için) :

Emekçi eğer ücretli izni sırasında ülkesinde hastalanmışsa, yapması zorunlu olanlar şunlardır :

— İşe ara verme (arret de travail) kağıdını ideli taahhütlü işverene postalaması,

— Maaşının karşılığı ve tazminatlar için, çalıştığı yatağını kanıtlar bir belgeyi ülkesinde bulunduğu şehrin sosyal sigorta merkezine göndermesi gerekir.

Bu merkez, belgeleri gerekli doktor kontrolünden sonra, işçinin bağlı olduğu fransız sosyal sigorta kasasına gönderir. Fransız kasası emekçinin sigortalı olup olmadığını ve sigortalık haklarından yararlanıp yararlanamayacağını inceler.

(Dikkat : Tazminatların karşılığının gecikmemesi için, izne çıkmadan önce, fransız sosyal sigortasından, « sigortalıdır » belgesi almak yararlıdır).

Sağlık bakım giderlerinin karşılanması

Ülkesinin sosyal sigorta merkezince, aynı ülke kanunlarına göre yerine getirilir. Fakat süresi fransız sigortasınca saptanır. Fas'ta bakım giderleri karşılanmaz.

Gündelik tazminat

Doğrudan doğruya fransız kasası tarafından ödenir. Mali ile yapılan ikili anlaşmalarda tazminatlar öngörülmemiştir.

Senegal, Moritanya, Nijerya, Togotas ülkeleriyle olan ikili anlaşmalarda ise hiç bir şey öngörülmemiştir.

Dikkat : İş'emleri hızlandırmak için, milliyeti ne olursa olsun bütün emekçiler fransa'dan ayrılmadan önce, işverenden izinde olduklarını ve izin süresini belirten bir belge almalıdırlar.

Tekrardan işe başama

1) Ücretli izin bitiminden daha sonraki bir tarih için, işçinin (fransız kasasının kararına göre) tekrardan işe başlaması öngörülmüşse, işçinin hastalık nedeniyle izni olabileceği hakkı vardır. Fakat onaylanmamış bir devamsızlıkla suçlanmaması için işi durdurma (arret de travail) kağıdını (fotokopi veya bir kopyasını) işverene yollamalıdır.

2) Emekçi, hastalıktan sonra, hastalık süresine eşit bir süre ülkesinde kalıp iznini uzatamaz. (Ancak işvereni yazılı izin verirse, uzatabilir).

3) İşe tekrar başladığına dair belgenin sosyal sigorta merkezine, yollanması unutulmamalıdır.

Ücretsiz izinde hastalık

Ülkesinde ücretsiz izindeyken hasta olan emekçinin hakları aynı haklar değildir. Sadece, dönüşünde yalnızca bakım giderlerini talep edebilir.

Yabancı emekçilerin ve ailelerinin fransızlarla gerçekten aynı haklara sahip, ücretsiz izinde de hastalık sigortasının garanti olması için, C.G.T., Sosyal güvenlik anlaşmalarının yeniden gözden geçirilmesini talep etmektedir.

Haklarımız konusunda tamamlayıcı bilgileri, C.G.T. nin yayınladığı ve C.G.T. nin yerel birliklerinde (U.L.) 10 Franka satılan, yabancı işçilerin haklarıyla ilgili « Guide du militant pour l'action » adlı kitapta bulabilirsiniz.

YAPI İŞÇİLERİ

FEDERASYONUNUN

30. KONGRESİ

Yapı İşçileri Federasyonu'nun 30. kongresi geçenlerde yapıldı. Çok sayıda emekçi arkadaşlarımız kongrede söz aldılar. Tartışılan Konulardan Dampierre'deki nükleer merkez şantiyesi ile ilgili olanını aşağıda yayınlıyoruz.

FOS'TAN BİLE BETER

Kongre yapılırken bir rastlantı eseri olarak, Cezayir'li bir arkadaşın Madaci Mahluf'un Orléans'da mahkemesi vardı. Bu arkadaş Loiret ilinde Dampierre-en-Burly nükleer merkezi şantiyesinde işçi. Mahkeme nedeni şantiyedeki başka bir işçiyi dövmüş ve yaralamış olması. Ama bu, resmi neden. Aynı şantiyede çalışan, vasıflı kalıpcı Muhammed Derarca arkadaş kongrede bu davanın nedenlerini açıkladı. Özetlemek gerekirse bu olay arkçı tavırların da eklendiği bir sendika düşmanı eylem.

Herşey geçen şubat ayında başladı. Lens mühendislik ve DAVUM şirketleri işçileri iki günlük kötü hava koşulları tazminatı almak için greve gitti. Çoğunluğu yabancı olan bu arkadaşlarımız doğal olarak yalnız tazminat istemekle yetinemediler. % 20'lik ücret artışı ve konut koşullarının iyileştirilmesini talep ettiler. Gerçekten de, kaldıkları yer Gien'den 18 km, Orléans'dan 45 km. ötede. Taşıt aracı yok, tamamen teccit edilmiş durumdadır. 36 kişi için yalnız 200 litrelik bir su ısıtıcısı var. Greve kadar televizyonları yoktu. FOS sitesinde iki yıl çalışmış olan Muhammed Derarca ar-

kadaş için sözün Dampierre daha da betedi.

Bugey, Gravelines, Eurodif'te ve bütün öteki nükleer merkez şantiyelerinde de böğil mi ?

Patronların grevcilere cevabı, onları işten atmaya kalkışmak ve greve katılmayan birkaç işçiyi kullanarak çeşitli kışkırtma eylemlerine girişmek oldu. Her yola başvuruldu : Arabaların zorla geçmeleri, kavga, hakaret. İşbaşı edildiğinde vinçli Madaci Mahluf karakola çağrıldı. Greve katılmayan bir işçiyi yumruklamak ve bir arabanın lastiklerini patlatmakla suçlanıyordu. Oysa söz konusu günde Mahluf şantiyede yoktu.

Mahluf hakaretlere uğradı, jandarmalar tarafından zorla soyuldu. Fransızca iyi konuşmadığından ve okuyup yazamadığından bir C.G.T. temsilcisinin yanında bulunmasını talep ettiğinde, isteği reddedildi. Üstelik baskı altında herşeyi kabul ettiğini imzalamak zorunda bırakıldı. Bu imza sayesinde mahkemeye verilebildi, Mahluf, Muhammed Derarca'nın bu adaletsizliği kongreye iletmesinden sonra, kongredekiler imza topladılar. Mahkeme yargısını 15 gün sonra verecek.

CGT' YE ÜYE OLMAK İÇİN :

GİRİŞ BÜLTENİ

Soyadı, adı

Doğum yılı

ADRES

Çalıştığı yer

Çalıştığı yerin adresi

Şehir ve Bölge

Bu bülteni tanıdığınız bir C.G.T. delegesine veya C.G.T., 213, rue Lafayette, Paris 10me adresine yollayın.

FUAYE'LERDE GENEL GÖRÜŞMELERİN AÇILMASI İÇİN "CGT İLE BİRLİKTE EYLEM"

FUAYELERDE YENİ BAŞARILAR

1975 eylül'ünde kiralarda % 7,5 luk bir artışına (yıl boyunca genel artış % 15'e ulaşmıştı) ve kötü konut koşullarına karşı 54 Sonacotra fuayesinde kiraları ödememe grevine gidildi.

Aylar boyunca, fuayelerde kalanların serbestçe seçmiş oldukları kiracı komitelerinin temsilcilerini tanımak ve onlarla pazarlığa oturmak yerine, polise başvurulmuştu, Poniowski'nin emriyle bu fuayelerdeki işçileri sınırışı etmeye kadar vardırıldı iş.

Ama bu baskılar mücadelelerinde kararlı olan işçileri yıldıramadı. Bu kararlılık karşısında, 1 aralık 1975 tarihinde Seine-St-Denis'de Sonacotra ilk önemli tavizleri vermek zorunda kaldı. Sözkonusu fuayeler Saint-Denis'deki Allende fuayesi ile Courneuve'deki Parmentier fuayesiydi. Alınan haklar şunlardı : gecikmiş kiralar ödenmeyecekti, kiralar arttırılmayacaktı, ilk defa fuayelerde toplantı hakkını taniyan yeni bir iç tüzük hazırlanacaktı, kiracı komiteleri tanınacaktı ve 20 kişiye bir temsilci olmak üzere her yıl komite seçimleri hapılacaktı.

Bundan beri, daha başka fuayelerde de, Paris bölgesinde ve Seine-Saint-Denis'de böyle anlaşmalar imzalandı ve hatta bazılarında daha da iyi haklar sağlandı. Bagnolet'deki Sonacotra fuayesi sakinleri böylece resmen kiracı niteliğini kazandılar, tüzük şu anda kaleme alınmakta.

Bu resmi kiracı niteliği, fuaye sakinlerine HLM'lerde oturanlarla eşdeğerde bireysel ve toplu özgürlükler getirecek.

Bu başarıları sağlayan mücadelede C.G.T. en ön saftaydı ve fuaye sakinlerinin yanındaydı. Mücadeleden de hiçbir zaman geri kalmayacaktır. İster fuayede olsun, ister fabrikada, sorumlu ve etkili bir çalışma sürdürecektir.

Yabancı işçiler şunu çok iyi biliyorlar : C.G.T. şantiyelerde, fuayelerde, fabrikalarda ne kadar güçlü olursa, patronları ve hükümeti geriletmek, hak taleplerimizi ve özgürlüklerimizi elde etmek ve Fransız ve yabancı işçileri bölüp daha iyi sömürmekte çıkarı olanların besledikleri ırkçılığa karşı mücadele etmek o kadar kolaylaşır. İşte bu yüzden, bugüne kadar C.G.T.'ye girmemiş olanlar da, sendikamıza katılmakta gecikmeyeceklerdir.

VI. KONFERANSIN TEMSİLCİLERİ KONUSUYOR

E... H... A... (Tarım)

Alpes-Maritimes

« Yıllardan beri, C.G.T. Alpes-Maritimes ilinde yabancı işçilere lojmanlar yapılması ve gecekonduların ortadan kaldırılması için mücadele ediyor. Bu çaba başarıya ulaştı. Bir aydan beri geri kalan son gecekondular da ortadan kaldırılmakta. 1200 kişilik bir site kurulmakta.

Bu ilk zafer gökten zembille inmedi. Bu, kamu makamlarına ve özellikle Ulusal Yapı Federasyonu çerçevesinde patronlara yönelik etkinlik ve eylemlerin sonucu.

Yabancı ve Fransız işçileri, mücadelelerini esas olarak yöneticilere ve Sonacotra'ya karşı yöneltmelerinden alakoyuluyoruz. Çünkü yanlış bir hedef seçildiğinden ve sonuçsuz yollara sapıldığından kuşkuluyuz. Tek ve gerçek sorumlu iktidarla patronlar.

Yabancı işçilere yönelik etkinliklerimiz genel eylemlerin bir parçası olmalı. Konfederasyon etkinlikleri de yabancı işçi komisyonlarının gözönüne alınmalı. »

TINDEN M. SIMANSOUR

Cezayir uyruklu, Soplelec şirketi sendika temsilcisi Hüseyin Simansour arkadaş söz aldı ve « C.G.T. içinde bütün genel hak talepleri mücadelelerine hep katıldık. Bugün de, bizleri yetiştiren bir okul olan büyük örgütümüz C.G.T.'nin içindeyiz.

Ama bugün, dile getireceğimiz yeni gereklilikler var : gençlere okuma-yazma öğretilmesi, mesleki, sendikal ve toplumsal eğitim.

Cezayir hükümetinin yabancı ülkelere işçi göndermeyi durdurduğu 1973 tarihinden beri, onlarca Cezayir'li işçi öldürüldü ve katilleri cezalandırmak için Fransız hükümeti hiçbir girişimde bulunmadı.

Paris'te, Marsilya'da, hatta Cezayir'de bile bombalı saldırılara girmekten çekinmeyen bu ırkçı katillerin örnek bir şekilde cezalandırılmaları için bütün Fransız emekçilerinin dayanışma ve desteğine güveniyoruz. Bu saldırıların hedefi sosyalist kalkınma yolun seçmiş olan Cezayir'dir.

Gerçekten de Akdeniz'in öteki kıyısında bir sosyalist cumhuriyetin varlığı Fransa ve dünya emperyalistlerinin hoşuna gitmiyor. Çünkü onların gözünde Kuzey Afrika, Avrupa'nın ve özellikle bizim ülkemiz dışında kimi ülkelere usulca yerleşen Amerika'nın üzerinde her türlü hakka sahip buldukları bir bölge.

Arkadaşlar, kardeşçe birliğimiz sürdükçe, zafer bizimdir.

Yaşasın IV. Konferans !

Yaşasın C.G.T. !

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi !

M. DEMBA TENDIA

KIRACILARA ATEŞ EDEN BİR PATRON : 18 mahallede, Goutte d'Or sokağında 14 numaralı otelin kiracıları, kırık lavaboların tamiri ve kaldıkları odaların durumunun iyileştirilmesi için birkaç aydır kiraları ödememekteler. Ama patron yabancı işçilerin hak taleplerini yerine getirmeyi reddediyor ve bizleri fuayeden kovmak istiyor.

Bizim yokluğumuzda, bizleri gitmek zorunda bırakmak amacıyla odalara giriyor, pencere ve dolapları kırıyor. 15 Nisan 1976 perşembe günü bir odada suçüstü yakalandığında da tabancasını çekip Afrika'lı bir işçiyi ağır yaralıyor.

Hükümet, ırkçı patronun tarafını tutuyor. Komiserliğe bir kaç kere başvurduk ama patronun kılına bile dokunulmadı.

Bu ülkenin bütün emekçileri gibi, biz yabancı işçilerin de sendikal eyleme katılma nedenlerimiz ortada : işsizlik, hayat pahalılığı ve berbat yaşama, lojman koşulları. YAŞASIN IV. ULUSAL KONFERANS YAŞASIN C.G.T.

MARSİLYA'DAN

M. LATCHIMY

Biz, deniz aşırı il ve bölgelerden gelen emekçiler sözde tam Fransız yurttaşı sayıyoruz. Ama gerek SONACOTRA fuayelerinde, gerekse taşra kentlerindeki fuayelerde polis baskısı altında tutuluyoruz : Ne arkadaş ziyaretlerine ne de akrabalarımızın ziyaretlerine izin var. Aksi halde ya fuayeden atılıyor ya da 8 günlük ihbar'la gidiyoruz.

Kira ayda 270 Frank. Eğer içimizden biri kirasını ödemeyi bir gün geciktirirse, kapı içeride eşyaları kalmak üzere kilitleniyor ve kapı dışarı ediliyor, kimi zaman işsiz kalmak pahasına.

Beterin beteri de var : Rhône nehrinin denize döktüğü yerde La Clotat tersanelerindeki çalışma koşulları, Geçen ay, iki sendika temsilcisi, yabancı ve Fransız işçilerin başına gelen ağır iş kazalarının başlıca nedeni zorunlu mesai saatlerinin kaldırılmasını istemek amacıyla patronu görmeye gitti.

Patrona bakılırsa, bu sorunun iş güvenliğiyle hiç mi hiç ilgisi yok. Üstelik, ardından şu cümleyle ırkçılığını da iyice ortaya koyuyor : « Buraya çalışmaya geldiniz, güvenliğinizi de kendiniz sağlayın. »

8 mart'ta, güvenlik ve ışık yetersizliğinden arkadaşımız Michel yanarak öldü. İşyeri yönetimine ilişilmedi bile.

Ama biz deniz aşırı il ve bölgeler işçileri, sendikamız C.G.T. ile birlikte, özgürlüklerimizin ve çalışma koşullarımızın korunması için mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz.

CGT ve ırkçılığa karşı mücadele

YENİ HEDEFLERİN OLUMLU BİR BİLANÇOSU

Tatil mevsimini önceleyen günler, geçmiş gözden geçirmeye ve ufak bilançolar yapmaya elverişli günlerdir. CGT'nin Yabancı Emekçiler Bölümü (M.O.I.)'nde 1976'nın ilk altı ayı içinde yapılan çalışmalar gösteriyor ki, en önemli eylem, ırkçılığa karşı eylem olmuştur. Konfederasyonun genel yönetiminde olduğu gibi, tüm örgütlerinde de bu eylem, 29-30 Nisan 1976 günlerinde yapılan 4 üncü Yabancı İşçiler Ulusal Konferansıyla belirlenmiştir.

Burada söz konusu olan, bu çalışmaların bütün görünümünü ve bütün aşamalarını yeniden ele almak değildir. Ancak belirgin olayların bazılarının üstünde durmak yararlı olacak.

Bunların da başında, CGT'nin ırkçılık üzerine düzenlediği yuvarlak masa toplantısını önceleyen ve izleyen tüm girişimler var. Hatırlatalım ki, örgüt tarafından, ırkçılık denilen bozuk düşünme tarzının kötü sonuçlarını «İrkçiliği Suçlama Belgeleri»'nde yaymak için ve bu sosyal hastalığa karşı mücadele eden işçilerin özgün girişimlerini desteklemek için bir kampanya yürütülmüştü.

Bu «Suçlama Belgeleri» çalışması, sendikalarda ve mahalli birliklerde (Union Locale) geniş tartışmalara imkân verdi :

— «Bana birçok kez, şayet Fransa'da işsizlik varsa bunun sebebi Fransa'daki yabancı işçilerdir dendi.»

— «11 yıldır, aynı şirkette kalorifer kazanı kurucusuyum. Bugünkü saat ücretim 10.41 Frank. Patron, benimle aynı işi yapan başka bir kalorifer kazanı kurucusunu daha bugünlerde işe aldı. Ona saatte 12 Frank ödiyor. O Fransız, bense yabancı.»

— «Bir emlakçıda bana, ev sahiplerinin odalarını siyahlara kiraya vermek istemedikleri söylendi.»

— «Geçenlerde, haksız yere işten atan ve işten atmanın gerektirdiği resmi işlemleri yerine getirmeyen bir patronun cezaya ceptirilmesini sağladık (tarımda). İşsizlik parasının % 90'a çıkarılmasını da sağladık. Bunlar, ancak CGT'nin güçlenmesi sayesinde mümkün oldu.»

— «Rouen'da da bir yabancı işçi yurdunda, altı aydır bir eylem yürütülüyordu : oda başına üç kişi, kişi başına 250 Frank kira, aydınlatma yetersiz, yeterli sayıda duş yok, yapılması gereken tamir işleri yapılmıyor..»

«Bu işçiler mahkemeye çağırılmışlardı. CGT tarafından hazırlanan dayanışmanın büyüklüğü karşısında, mahkeme başkanı ilgili arkadaşları teker çağırma kararı almıştı. Fakat dinleyicilerin şiddetli protestolarının sonucu duruşma ertelendi.

«Dava henüz kapanmadı, fakat kanuni takibatı durduracağımıza inanıyoruz.»

Yukarıda sözü edilen türden eylemler, Jean Breteau'nun 4 üncü Ulusal Konferansı'taki konuşmasında açıklıkla özetlediği şu endişeden kaynaklanıyor :

— «İrkçiliği geriletmek, yok etmek için en önemli yollardan biri, her iş yerinde ve her seviyede, özel ve genel, mümkün olduğunca geniş bir yararlılık için dile getirilen hak taleplerinin gerçekleşmesi yolunda omuz omuza eylemdir. Bu olmakta olmalıdır, bu gelişmekte olmalıdır.»

Gérard Alezar da, omuz omuza eylemlen mutlaka kazançlı çıkılacağı, fakat bunun için örgütün daha büyük bir atılmalık içinde olması gerektiğini belirtti :

— «...Yeni üyeler kazanma savaşımında, II Birliği'nin (UD) mahalli birliklerin (UL) ve mesleki sendikaların gayret birliği meyvalarını veriyor. Özellikle, yüzlerce yabancı işçinin «Elde Kart» dediğimiz kampanyayla üyeliklerinin gerçekleştirildiği inşaat iş kolunda böyle-

• Yabancı işçilerin sorunlarıyla ilgili IV. Ulusal Konferans'ın hazırlıkları çerçevesinde C.G.T. tarafından (propaganda bölümü) hazırlanan ırkçılığa karşı afişin resmi.

di. (Les Halles yada Gare de Lyon'daki gibi büyük şantiyeler örneği).

«Genel faaliyetin içine devamlı olarak özel faaliyetlerin alınması anlayışımın, işyerinde ve işletmede de kendini göstermesi gerektiği açıktır. Buna, hiç şüphesiz ki öncelik tanınır. Bunun bizim başta gelen sorumluluğumuz olduğunu daha önceki çalışmalarımız göstermiştir.

«Fakat bize düşen görevler öylesine geniştir ki, yabancı işçilere yönelik eylemlerimiz oturma yerlerinde de, iş yerinin yanı sıra anlamını bulmalıdır ; bunun Paris'te ne kadar önemli olduğunu göstermiş olduğumu sanıyorum.

«Biz mücadelenin en önünde olmalı, çok daha çabuk harekete geçmeli, evlerden atılmaları, yıkılmaları beklememeliyiz. CGT için bu, bizzat yabancı işçilere yönelik bir görevdir. Aynı zamanda, kamu oyu için de bu bir gerekliliktir ; iktidarın politikası açığa çıkarılıp itham edilmelidir, yabancı düşmanı kampanyalar bozguna uğratılmalıdır.

«Sözümü bitirirken şunu da söyleyeyim ; böylesine bir çalışma, ancak II Birliklerinin genel yaşamıyla tamamen bütünleşmiş, örgütlenme, gençlik, kadınlar gibi çeşitli faaliyet dallarına sıkı bir şekilde bağlanmış bir Yabancı Emekçiler Bölümünün varlığıyla mümkün olabilir...»

İrkçilik üzerindeki bu militanca düşüncünün zirvesi, 15 Nisan Yuvarlak Masa Toplantısı olarak kalacaktır. Bu toplantının sonuç bölümünde H. Krasucki ırkçılığın varlık nedenlerini ve ırkçılıktan kimlerin çıkar sağladıklarını açığa vuran kısa ve önemli bir konuşma yapmıştır :

— «Biz, memleketimizin bütün işçilerini içinde buldukları durumun sebepleri, sorumlulukları ve çözüm yolları üzerinde yorulmamaya, yabancı veya Fransız, bütün işçileri, gerçek müttefikleriyle gerçek çıkarları doğrultusundaki savaşımından şaşmamaya çağırıyoruz.

«Ve onları hem kendi dolaysız çıkarları adına, hem işçilerin uluslararası dayanışma gelenekleri adına ve hem de bizzat Fransa'nın çıkarları adına bu mücadeleye çağırıyoruz.»

Bu afiş hem işyerlerinin içinde (küçük boy) hem de dışında (büyük boy) asılabilir. Bugüne kadar, 3-11 Mayıs 1976 tarihleri arasında CGT - C.F.D.T. - U.G.T.A. - F.E.N. ve A.A.E. örgütlerince düzenlenen ortak eylem haftasında birçok gösteriler sırasında kullanılmıştır.

Söz konusu ortak eylem haftası bunalımın doğurduğu sorunlarla ilgiliydi : işle ilgili sorunlar, yabancı işçilerin güvenliği ve ırkçılıkla ilgili sorunlar, Fransız hükümetinin bugünkü politikası ile ilgili sorunlar, özellikle Cenevre anlaşmasını imza etmemekte direnmesi ve Sosyal Faaliyetler Fonu (Fonds d'Action Sociale)'nun tartışma götürür yönetimi ile ilgili olan sorunlar...

Martignes'de, Nanterre'de, Lyon'da, Toulon'da, Nice'te, Longwy'de, Lille'de, Rouen'da toplantılar yapıldı. Bu geniş etkinlikler dizisi 11 Mayıs günü sendika örgütlerinin yöneticilerinin düzenledikleri basın toplantısıyla noktalandı. Bu basın toplantısına aşağıdaki yöneticiler katıldılar : G. Seguy (CGT), E. Maire (C.F.D.T.), A. Henri (F.E.N.), A. Bennikous (U.G.T.A.), A. Gheraieb (A.A.E.).

Georges Seguy yaptığı konuşmada, iktidarda patronların emekçilerin yaşama ve işgücü düzeyleri ve özellikle de yabancı işçilere karşı yönelttikleri saldırıları eleştirdi.

Bugüne kadar elde edilmiş kazanımların geri alınması istenmesi ve bugünkü durumun düzeltilmesinin reddi üzerine G. Seguy şunları söyledi : «Bu, emekçilerin yaşayan varlıklar olarak değil, makineler olarak sayılması demektir. Biz bu anlayışı asla kabul etmeyeceğiz». Daha sonra, yabancı işçilerle Fransız işçilerinin özgürlükler konusundaki ortak mücadelelerindeki dayanışmayı kutladı. Nihayet, C.G.T. ile Avrupa'daki Cezayirli İşçiler Birliği (A.A.E.) ve Cezayirli İşçiler Genel Sendikası (UGTA) arasındaki mükemmel işbirliğini hatırlatarak bu bağların daha da güçlenmesine olan inancını dile getirdi.

G. Seguy sözlerine «bunun için herşeyi yapacağız» diyerek son verdi.

Afişleri elde etmek için başvuru adresi :
C.G.T.
Service Propagande
213, rue Lafayette
75010 Paris

ücretli izinler emekçilerin kazanımıdır

1936-1976 SÜREKLİ BİR ÇABA

«Ücretli izinleri talep ettiğimiz zaman birçok arkadaş gerçekleştirebileceğine inanmadılar. Gerçekten, Noel, Pentecôte ve Ascension bayramları — ki bunlar da ödenmezdi — hiçbir istirahat yoktu. Artık düşün, 40 saatlik çalışma süresi ve 15 gün yıllık izin hakkını elde edince ne büyük bayram oldu». Bu sözleri o günleri yaşayan bir arkadaşımız söylüyor.

Gerçekten, Fransa'da 1936'dan önce, emekçiler 12 ayın 12'sinde de çalışırdı. Yalnızca devlet memurları 1853'ten beri ücretli izin hakkına sahiptiler.

Herkese yılda iki hafta ücretli

izin hakkı tanıyan 20 Haziran 1936 tarihli yasa, 1936 yılı grevlerinin dashca sonuçlarından biri olmuştur.

Bu ilk başarı daha sonra genişledi. Üçüncü ücretli izin haftası önce toplu sözleşmeler yoluyla edinildi sonra 1956 yılında yasayla genelleştirildi. 1961 yılından beri, bazı işyerlerinde, örneğin Renault'da dördüncü hafta da elde edildi. 1968'de toplu sözleşmelerle bu hak işçilerin % 85'ini kapsar duruma geldi. 16 Mayıs 1969 yasası, her çalışılan ayda iki çalışılan gün esası üzerinden hesaplanan dört haftalık ücretli izin rejimini bütün işçilere yaymıştır.

Şimdi, beşinci ücretli izin haftası ancak toplu sözleşmeler yoluyla kabul ettiriliyor. Yasalar, ilkin, C.G.T.'nin de talep ettiği gibi, bu haktan önce gençlerin yararlanmalarına imkân tanımaktadır.

Bütün işçi kazanımları gibi bunda da hakkin elde edilmesi için mücadele, kazanımın yürürlüğe girmesi, genişletilmesi ve iyileştirilmesi birbirlerinden ayrılmaz parçalarıdır.

Beşinci ücretli izin haftasının yaygınlaşması geçmişte ve bugün ne kadar doğru bir kavramsa, iş, yabancı emekçilerin de bundan yararlanmalarını sağlanması o kadar doğrudur. Çünkü C.G.T. için bu yıllık izin sizler için ağır bir iş yılından sonra hak edilmiş bir dinlenme döneminde de öte, yabancı ülkelerde çalışmak zorunda kaldığımız için çoğu zaman önemli biçimde sekteye uğrayan aile hayatınıza kavuşmanız için ender imkânlardan biridir.

Eşinize, çocuklarınıza, annenize,

babanıza, kardeşlerinize kavuşup onları öpebileceğiniz tek andır...

Bu talepler, 1936'daki ücretli izin talebinde daha gerçekleşemez bir şey değildir.

Aşağıdaki örneklerin de gösterdiği gibi, daha şimdiden, bazı işyerlerinde ve meslek dallarında, birtakım sonuçlar elde edilmiştir. İşte bu yüzden, IV. konferans başbakana, aşağıda metnini bulacağımız bir mektubu, elde edilen sonuçların genişletilmesi ve iyileştirilmesi için göndermiştir

Yine bunun içindir ki, aşağıda bulacağımız, ve C.G.T.'nin bütün örgütlerine desteklenmesini istediği dört temel hak talebi tesbit edilmiştir.

ELDE EDİLENLER

Bir çok sendikal örgütlerimiz, yolculuk süresi ve ücretsiz tatil haklarını elde etmek için meslek kollarında veya işyerlerinde mücadele vermektedirler.

Bugüne değin elde edilen bir çok başarı gazetemize ulaştı. Sizlerde işyerlerinizde elde edilen başarıları bir an önce bize bildirin.

İşte bunlardan bir kaç : Demiryolu yerleştiminde çalışanlar 90 güne kadar bir tatilden yararlanabiliyorlar.

Moinan emekçileri ise 3 aylık tatil alabiliyorlar.

Renault'daki kuzey afrikalı işçiler fazladan 15 günlük bir yıl süresinden yararlanabiliyorlar.

Perrier (Gıda) ücretlileri fazladan 3

haftalık ücretsiz tatil alma imkânına ulaştılar.

Bu haklar CGT ile elde edildi ve her sene geçerli. Mesela Demiryolu hattında çalışanların yaptığı anlaşma :

«Yıllık izinleri nedeniyle kendi memleketine tatile giden yabancı emekçiler, kanuni süreden daha uzun süre kalabilirler. Ödenmeyen bu süre iznilen tatile eklenir.

Bu fazladan süre prensip olarak 2 ayı geçmemeli. Fakat en fazla 90 güne kadar uzatılabilir. Bunun dönemi ve süresi gidenlerin aralanda uzlaşmasıyla belirlenir.»

Aynı biçimde bir izin Kimya işkolunda yapılan toplu sözleşmede de öngörülmektedir.

YOLCULUK MASRAFLARI

Yolculuk masraflarının, tatile gidince bir engel olmaması için vakansa gidis dönüş biletleri oluşturuldu.

Bu biletler demiryolu hatlarında yüzde 30 indirimi oluyor. Fakat sadece Fransa hatlarında geçerli. Bu durumda yabancı emekçi bu avantajı ufak bir bölümden, ancak yolculuğunu trenle yaptığı takdirde yararlanmakta.

Bundan ötürü, yabancı emekçinin Fransa'da oturduğu yerden ülkesine tatile gittiği yere kadar bütün yolculuğun tamamını üzerine bu indirimin uygulanmasını istiyoruz. Sadece tren için değil, öteki seyahat araçları, uçak veya gemi için de uygulanmasını. Çünkü bazı ülkelerde gelenler, yolculuğun uzunluğu nedeniyle bu vasıtalara binmek zorunda.

TALEP EDİLECEK GARANTİLER

Günümüzdeki düzenlemeler ; geçici oturma kart (A) otoritelerinin resmi izni olmadan kanuni tatil süresinden daha uzun süre sınırında kalmalarına izin vermiyor.

Sosyal sigorta ve aile parası hakları, işi bıraktıktan bir ay sonra yanyor. (Bu haklar için yıllık izin, hastalık veya iş kazası, şomaja yazılma ; işçi çalışıyor gibi sayılıyor).

Bunun karşısında :

— Geçici oturmular ilgilendiren düzenlemenin düzeltilmesini (diğerleri sınır dışında 6 ay kalabilir).

— Yabancı emekçinin fazladan bir tatil hakkından yararlanabilmesi için sosyal sigortayı garantileyen bir imkânın belirlenmesi, talep edilmektedir.

YOLCULUK SÜRESİ VE KESİNTİSİZ TATİL

C.G.T., ücretli izin fırsatıyla kendi ülkelerine giden yabancı emekçilerin, çalışma kontratlarına ve elde edilen haklarına bir zarar gelmeden, bir yolculuk süresinden yararlanmalarını talep ediyor.

Aynı şartlar, ailesel nedenlerden veya vatandaşlık haklarını yerine getirmek için olağanüstü izinle ülkelerine gidenler için de geçerli olmalıdır.

Ayrıca C.G.T. ve örgütleri, aileleri ülkelerinde kalan yabancı emekçiler için birkaç senenin ücretli izni ni bir anda kullanabilmelerini talep etmektedir. Özellikle, aile yardımları ve sosyal sigorta hakları saklı kalmak ve çalışma kontratlarına bir zarar gelmezsin, ücretli izine ekli fazladan bir izinden yararlanabilemelerini talep ediyor.

TATİL İÇİN ÜLKELERİNDEKİ AİLELERİNİN YANINA YA DA TATİL KAMPINA GİDEN ÇOCUKLAR, ÇOCUK PARASI KASASININ VERDİĞİ TATİL FİŞLERİNDE YARARLANABİLİRLER

C.G.T.'nin desteklediği bir talep : Tatilleri için ülkelerine, ister ailelerinin yanına, ister tatil kampına giden yabancı işçilerin çocukları artık (Nisan 1976'dan beri) çocuk paraları kasasının aile tatilleri ya da tatil kamplarına adına verdiği tatil fişlerinden yararlanabiliyorlar.

Ulusal Çocuk Paraları Kasasının tahminlerine göre yaklaşık olarak 100.000 çocuk bu fişlerden yararlanacaklardır. Yani 200 franklık götürür taban tazminatı alabileceklerdir (20 gün süreyle, çocuk başına günde 20 frank).

Bu tazminatın yararlanmak için aileler kendilerine nisan ayına doğru gönderilen belgeleri doldurarak göndermelidirler. Bu belge atılmış ya da kaybedilmişse, çocuk paraları kasasına doğrudan doğruya başvurulabilir.

Bu işlemler için bir C.G.T. sorumlusunun yardımını istemenizi öneririz.

STUTTGART

24 sendika
örgütü Avrupa
ve Kuzey
Afrikadaki
baskılara karşı

« İrkçi ve yabancı düşmanlığı kampanyaları, irkçi cinayet ve saldırıları yapanların cezalandırılmaması, (Birleşmiş Milletler, UNESCO ve OIT) nin uluslararası metinleriyle çelişki halindedir. »

« Yabancı emekçileri işsizliğin sorumlusu göstermek, daha iyi sömürmek için fransız emekçilerini yabancı emekçilere karşı yöneltmek, işte bütün bunlar büyük tekellerin kârı için tepeden tırnağa gerici ve ulusal olmiyan bir siyasettir. »

Konferans sırasında çeşitli konfederasyonların konuşmaları, çalışmaların bir devamının olmasının gerekliliğini yansıttı. Konferans sonunda baskılara karşı oybirliğiyle kabul edilen bir bildiri yayınlandı.

Bildiride : « Yabancı emekçilere karşı yapılan baskılar, sadece çalıştığı ülkede değil, aynı zamanda yabancı işçinin geldiği bazı ülkelerde de artmaktadır. Özellikle Fas, Tunus, İspanya, ve Türkiye'de. 3. Konferansta temsil edilen örgütler çeşitli biçimlerde yapılan bu baskıları şiddetle mahkum eder. »

« Konferansa katılanlar, dostluk dernekleri adları altındaki faşist karakterdeki tutumları özellikle açıklar. Kendi ülkelerinden gelenlerin sorunlarıyla uğraşacağı yerde onlar üzerinde polis baskıları uygulayan bazı konsoloslukların aynı biçimdeki tutumlarını da açıklar. »

« Yabancı emekçilerin hak ve özgürlüklerinin savunulmasının ötesinde, bu durum, hangi milletten olursa olsun bütün emekçilerin hak ve özgürlüklerini tehlikeye sokmaktadır. »

maden-is foto film merkezi

PEUGEOT ŞİRKETİ MAHKUM OLDU

Montbeliard mahkemesi Peugeot şirketini « Sendikal hakların uygulanmasına engel olmaktan » bir çok cezalara mahkum etti.

CGT nin Sochaux metal işçileri ve Montbeliard sendikalarının bundan üç ay önce müracaatı üzerine dava açılmıştı. Mahkeme sırasında işyeri işçileri ve fabrika yönetiminin hısmına uğruyanlar olayları anlattılar.

Sendikaların avukatları da Peugeot yöneticilerinin ve bunlar arasındaki eski general Fevrier'in işyerinde patron milisleri örgütlediklerini. Bu milislerin Sochaux'da olduğu gibi başka yerlerde de işçilere saldırılar düzenlediklerini örnekleriyle açıkladılar.

Mahkeme, Peugeot yönetimini yaptıklarından ötürü suçlu buluyor, personel müdürünü de suçluluğundan ötürü 5 bin Frank ceza ödemeye mahkum etti. Ayrıca Peugeot şirketi, CGT nin Montbeliard ve Sochaux metal işçileri sendikalarının her birine ayrı ayrı beşer biner frank ödemeye mahkum edilmiştir.

B atı avrupa'ya gelen yüzbinlerce yabancı emekçi önemli sorunlarla karşı karşıya. Fransa'da iktidar ve patronlar, kendi krizlerinin zararını bütün emekçilere, özellikle yabancı emekçilere yüklemek istiyorlar.

Böyle bir dönemde Avrupa ve Kuzey Afrika ülkeleri sendikalarının Almanya'nın Stuttgart şehrinde 20-22 Mayıs tarihlerinde « Yabancı emekçilerin sorunları üzerine 3. konferans » ı oldu.

CG.T. ve C.F.D.T. Fransa'dan, D.G.B. Almanya'dan, Cezayir'den UGTA, Türkiye'den DISK ve Türk-İş, Portekiz'den Entersendikal... v.b. bu konferansa katıldılar.

C.G.T. Konferans boyunca, fransız iktidarının ve patronlarının uyguladıkları ikiyüzlü, baskıcı politikasını ve yabancı emekçiler üzerine olan yeni uluslararası anlaşmaları onaylamayı reddettiğini açıkladı :

EMEKÇİLER MÜCADELEDE

● Schneider işçileri grev yaptı

Bischwiller'deki Schneider emekçileri bir süre önce, işyerlerinde C.G.T. sendikasını kurmuşlar ve emekçilerin büyük çoğunluğu hep birden C.G.T. ye kaydolmuştu.

Çok sayıda türk işçisinin çalıştığı Schneider işyerinde, emekçiler, yaşama ve çalışma şartlarının kötülüğü karşısında, ücretlerinin arttırılması ve iş şartlarının iyileştirilmesi için greve gittiler. İşyeri yönetimi görüşmelere yanaşmak istemedi. Grevi kırmak, işçilerin gözüne korku salmayı denemek için çeşitli yollara başvurdu.

Kendisini F.O. sendikasının temsilcisi tayin ettiren kimse de kendi adına bildiriler çıkararak emekçileri bölmeye çalıştı.

İlk grevlerini yapan işyeri emekçileri başarıyla eylemlerini sürdürmüşlerdir. İşyerinin görüşmeleri kabul etmesi ve bazı konularda prensip anlaşmasına varılması üzerine, grev şimdilik kaldırılmıştır.

İlk anda iş emniyeti ve sağlığı, sendikal hak ve özgürlükler, iş saatleri ve iş-saatlerinin kaydedilmesi, yabancı emekçiler için iş saatlerinde veya fazladan ödenmek üzere fransızca kursları düzenlenmesi konularında, işveren ilke anlaşması yapmak zorunda kalmıştır.

● Filistin'de sınır dışı edilenler

Filistin Kurtuluş Örgütü (F.K.Ö.) nün bir heyeti 18 Mayıs'ta C.G.T. merkezine kabul edildi. Heyette Filistinliler Ulusal Cephesi merkez komitesi üyesi Dr Ahmed Hamzeh, sınırdışı edilmeden 6 defa tutuklanarak işkenceye uğruyan ve 7 sene hapis yatan bayan öğretmen Lutfiya Hauari ve sınırdışı edilen binbeş yüz filistinliden biri olan Hanna Naser bulunmaktaydı.

C.G.T., filistin halkının milli haklarının tanınması için verdiği kitle mücadelesine olan dayanışmasını, F.K.Ö. heyetine ve filistinli ilerici güçlere ilettiler.

Bu ziyaretin arkasından çıkarılın bildiride :

« C.G.T., işgal edilen topraklarda İsraili işgal güçlerinin vahşi baskısını, yeni sömürgelerin yerleştirilmesini ve belediye seçimlerindeki adayların sınır dışı edilmelerini mahkum eder. »

« Aynı şekilde, bütün sınırdışı edilenlerin şartsız geri dönmesini, baskıların derhal durmasını ve hapse atılan bütün sendikacıların ve demokratların serbest bırakılmasını ister. »

● Jura'da toplantı

Jura bölgesinde çeşitli iş dallarında çalışmakta olan işçilerimiz uzun zamandan beri C.G.T. de birleşmişlerdi.

29 Mayıs tarihinde genel merkezden giden arkadaşlarla Bois-Les saulniers ve St Claude şehirlerinde iki toplantı yapıldı.

Toplantıya, tahta işi (oyuncak), metal, inşaat, kimya ve plastik işyerlerinde çalışan türkiyeli işçiler katıldı.

Bu bölgede çalışan Türkiyeli arkadaşlar, patronlardan haklarını alabilmek için sendikalaşmak gerektiğinin bilincindeydiler. Etraflarında sendikasız arkadaş bırakmamak niyetindediler.

Dil sorunu yüzünden çıkan engelleri ortadan kaldırmak üzere sendikayı, fransızca bilen bir türk arkadaşın yardımıyla türkler için C.G.T. nin bir danışma bürosu açıldı. Çevrede bulunan beş şehirde çalışan Türkiyeliler kendi şehirlerinden birer temsilci seçtiler. Bu temsilciler kendi şehirlerindeki işçilerin dertlerini danışma bürosu vasıtasıyla halletmeye çalışacaklar.

Böylece C.G.T. nin yabancı işçilerin haklarını ve bütün diğer emekçilerin haklarını daha iyi savunabilme yolunda olumlu bir adım daha atılmıştır.

● Citroen

Citroen'in javel'deki fabrikasında yapılan personel delegesi seçimlerinde işçilere gene baskı yapılmıştır. Çalışma müfettişliği tarafından baskılar ve kanunsuzluklar tespit edildi ve C.G.T., bu seçimlerin iptali için mahkemeye başvurdu.

● Ayda 400 saat !

Alibert-Sommert işyerinde çalışan, büyük çoğunluğu türkiyeli ve bir kısmı da kuzey afrikalı olan 150 işçi 2 gün grev yaptılar. Yabancı emekçilerin ayda çalıştıkları süre zaman zaman 400 saati buluyordu. Bir işçinin 1975 mart ayı fiştepeyinde 265 saat normal, 80 saatte fazla mesainin aşgari ücret üzerinden ödendiği görülmekée. Yatıkları yerler ise ufacık, 4 metre karelik odalarda 4-6 kişi balık istifi yatmaktaydılar.

Emekçiler grevin sonunda saat ücretlerinin 10 F a çıkmasını ve oturma şartlarının iyileştirilmesini elde ettiler.

KÜLTÜR

HANGİ « HALKLARIN BAHARI » ?

Yabancı İşçilerin Kültürel Gelişimi Ulusal Kurumu'nun geçtiğimiz Nisan, mayıs ve Haziran aylarında düzenlediği tiyatro ve müzik gösterilerinin ve tartışmaların (Varolan Halkların Baharı) başarıya ulaştıklarını söylemek için hayli iyi niyetli olmak gerek. İyi niyet yetmiyor hatta, Sosyal Faaliyetler Fonu (F.A.S.) yani işçilerin paralarıyla düzenlenen bu gösterilerin başarıya ulaştıklarını söylemek için : Dağıtılan broşürde bu gösterilerin amacının « Paris'te oturan halka » yabancı işçilerin « değişik kültürlerinin tanıtılması » olduğu belirtiliyordu. Aynı broşür su soruyu da soruyordu : « Daha çok sevmek için, daha iyi anlamak gerekmez mi ? » Kuşkusuz evet ama yabancı işçileri içinde yaşadıkları kültür çölünden çıkarmak için ne yapıyor acaba ? Gösterilerin amacı, yine aynı sayfalara göre « yabancı işçilerin, kendi ülkelerinden gelen sanat gösterilerine katılarak sevinmelerini, buluşup görüşmelerini sağlamak ». Pek güzel. Ama yalnız Paris'te, özellikle hafta içi günlerinde ve 12 frank'tan 40 frank'a kadar giden fiyatlarla, öyle mi ?

Ciddi olalım.

SPOR

Kişinin gelişmesine katkıda bulunması ve bir kültürel etkinlik, ilerleme unsuru ve uluslararası ilişki aracı olması gereken spor, kapitalist toplumda emekçi sınıfların mücadelesinin saptırılmasına yarıyor.

Emekçilerin hiçbir spor eğitimi veya spor yapma olanağı yok. Kapitalizmin spor anlayışına göre, emekçiler yalnız ve yalnız, aşırı bireysel çağdaş kahraman örneği olan sporcunun insanüstü başarılarını seyretmeli.

Kapitalizm, emekçilerin herhangi bir kültürel etkinliğe girişmelerini olanaksız kılıyor. Emekçiler üretimin baş koşulu olan işgücünün sahipleridir. Patronlara bakılırsa, emekçilerin bir ihtiyacı olamaz. Çalışmakam, yemek yemek ve uyumak yeter de artar bile onlara. Bu arada, zamanları kalırsa spor yapanları seyretsinler de avunsunlar. Sağlanan başarılar heyecanlandırır onları, hayal kursunlar. Ama esas meseleyi düşünmesinler hiç. Soru falan belirmesin kafalarında. Durumu olduğu gibi kabul etsinler, hak talep etmeye de kalkışmasınlar.

Spor emekçilere açık olmalı, beden ve spor eğitimi yaygınlaştırılmalı, çağdaş kahraman sporcuya tapınma ortadan kalkmalıdır.

Ama bu sonuçları elde etmek için sendikal mücadelede işçi sınıfının bu kültürel hak taleplerinin ekonomik hak taleplerine eklenmesi gerek. Çünkü bu kültürel ihtiyaçlar da temelde ekonomik koşullara bağlıdır.

Emekçiler şunu unutmamalıdır. Kültürel etkinlikler alanında karşılaştıkları olanaklar kapitalist sömürünün ürünleridir.

SİNEMA

İSPANYA : FİLMER DE...

Demokratik bir İspanya için emekçi yığınların mücadelesi bu ülkede, özellikle Franco'nun ölümünden sonra karar alıcı bir aşamaya ulaştı. Bu mücadele yalnızca politika alanında değil, toplumsal ve kültürel hayatın bütün anlatım araçlarında verilmekte bugün.

Bu konuda bütün emekçi arkadaşlarımıza, buldukları yerin sinemalarında gösterildikleri takdirde mutlaka görmeleri gereken iki önemli İspanyol filminin varlığını duyurmak istiyoruz.

Bu filmlerin ilki, yönetmen Carlos Sauranın Cria Cuervos adlı eseri. Sanatçı, daha önce işlediği konulara sadık kalarak (Franco'nun faşist iktidarı ve üç dayanağı : burjuvazi, din adamları, ordu), yetişkin insanların ikiyüzlülüğünü ve çocukta, korkunun, yalnızlığın, başkalarıyla dostluk ilişkileri kuramama duygusunun doğuşunu işliyor filminde. Saura, burjuvazinin derin ve bataklık sularında aramış ilham kaynağını. Sekiz yaşındaki küçük bir kızın hikâyesi aynı zamanda belli bir toplum yapısına karşı, özellikle de kırk yıldan beri kadınları bir meta haline getiren bir yapıya karşı sert bir eleştiri halini alıyor.

Yönetmen Ricardo Franco'nun « Pascal Duarte'nin Ailesi » adlı filmi, ise, 1902'de bir İspanyol köyünde doğup, 1937'de ölen, daha doğrusu boynu sıkılarak idam edilen bir adamın hikâyesini anlatıyor. Pascual'ın hayatının geri planlarında ise birtakın tarihi olaylar görülüyor, Cumhuriyet'in ilanı, Halk Cephesi, iç savaşın patlaması gibi... Ama özellikle Pascual'ın işlemek durumunda kaldığı cinayetler, iç savaşın sonra İspanya'nın başına gelecek olan felâketin zalimliğinin habercisi oluyor.

Mutlaka görülmesi gereken, cesur ve doğru iki film.

AIR FRANCE 'in duyurusu

TÜRKİYE'Lİ İŞÇİLERİN TATİLE GİDİŞLERİ

Bu yıl, 30 Temmuz - 2 Ağustos hata sonu, Air France'ın bütün çabalarına rağmen işçilerin izne gidişlerini çeşitli tarihlere yayamayan birçok işyerlerinin yıllık kapanışına denk düşüyor.

Bu yüzden, temmuz sonunun bu hafta sonu için uçaklarda yer ayırtmak için çok kalabalık isteklerle karşı karşıya kalınmıştır.

Air France, bu kadar kısa bir süre içinde, bütün işçilerle ailelerini gidecekleri yere götürememe durumunda kalacaktır.

Bu durum karşısında yola ya 25 Temmuz'dan önce ya da 3 Ağustostan sonra çıkmaları için bütün işçilerin iyi niyetlerine sesleniyoruz. Türkiye'ye gidecek işçiler 30 Temmuz - 2 Ağustos tarihleri arasında yer ayırtmadan asla Paris, Lyon ve Marsilya hava alanlarına gitmemelidirler.

Geçtiğimiz 14 Nisan ve 1 Mayıs günleri İstanbul tarihi günlerinden ikisini yaşadı. DISK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce'nin cenaze töreni ve uluslararası işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü onbinlerin, yüzbinlerin katılımıyla Türkiye işçi sınıfının tarihine kazandı. Aşağıda DISK dergisinden konuyla ilgili alıntılar bulacaksınız.

DISK GENEL SEKRETERİNİ KAYBETTİK

Bir süredenberi İstanbul'da Samatya hastahanesinde tedavi altında bulunan DISK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce'nin yakalandığı hastalıktan kurtulamıyarak aramızdan ayrılması üzerine C.G.T. genel Sekreteri Georges Seguy, DISK'e aşağıdaki mesajı göndermiştir :

« Genel sekreter İbrahim Güzelce'nin erken aramızdan ayrılışı derin üzüntüler verici. CGT adına, bu acılı durumda dostluk duygularımızla DISK'e ve Türkiye işçi sınıfına ulaştırdığımız içten başsağlığı dileğimizi kabul etmenizi rica ederiz. »

Türkiye'de yüzbinler 1 mayıs'ı kutladı

1 MAYIS 1920-1976 : GELENEĞİMİZ SÜRÜYOR !

Türkiye işçi sınıfı, dile kolay gelen tam 51 yıllık bir aradan sonra 1 MAYIS'ını yeniden kutladı. 1 Mayıs 1976 gösterisinin gerçekleşmesi, temelde, işçi sınıfının Kurtuluş Savaşı yıllarından bu yana sürdürdüğü ve süreç içinde gelişip, güçlenen örgütlü ve bilinçli mücadelesinin bir ürünüdür. 17 gün içinde başarılan iki büyük gösterinin, Türkiye işçi sınıfının değerli evladı, büyük insan İbrahim Güzelce'nin 14 Nisan'da yapılan cenaze töreninin, o günün çalışma günü olmasına karşın 50 binin üzerinde DISK üyesi ile ilerici, yurtsever ve demokratın katılımıyla gerçekleşmesi ve muhteşem 1 Mayıs gösterisinin boyutları 1967'de 30 bin işçi tarafından kurulup, bugün 400 bini aşan DISK'in katettiği yolu gösteriyor.

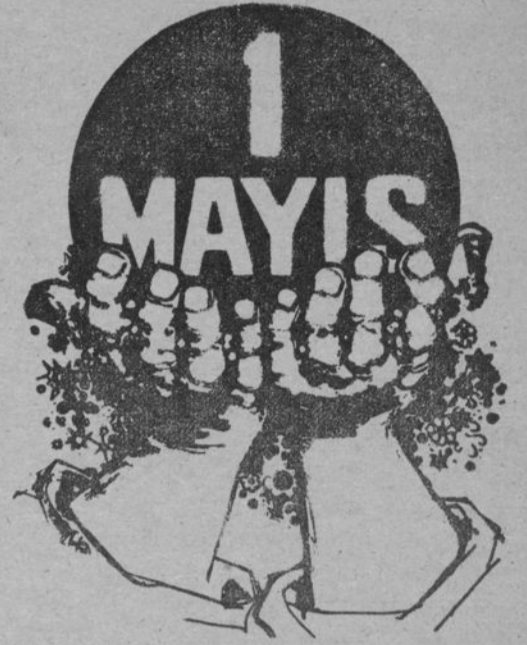
DISK Genel Başkanı Kemal Türkler katılanları selâmlayarak konuşmasına başladı :

Tüm dünya işçilerinin yanında yerini alan Türkiye işçi sınıfı, savaşa karşı barış, faşizme karşı demokrasi özlemini haykıran emekçi halkımız, sömürsüz ve baskısız, özgürlük ve kardeşlik dünyası için savaştan dünya işçileri, Selâm sizlere. Selâm olsun, işçilerin, emekçilerin, tüm çalışanların birlik ve dayanışma günü 1 Mayıs bayrağını yere düşürmeyen işçi sınıfımızın yiğit savaşçılara ! Selâm olsun sana, büyük insan, işçi sınıfımızın savaşçı neferi merhum DISK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce !

1 Mayıs hiçbir zaman eskimeyen, her yıl daha da zenginleşen bir gündür. Her yılın 1 Mayıs'ı, dünyadaki ve her ülkedeki ekonomik ve siyasal gelişim ve değişimin izlerini taşır. Bugün bizim yaptığımız gibi tüm dünyada, işçiler, içinde yaşadığımız duruma uygun ve yarınki istemlerini dile getirirler. Bugün, ülkemizde Amerikan emperyalizminin desteklediği, faşizme fırsat arayan, vatan ve halk düşmanı bir iktidar var. Adına milliyetçi cephe denen bu yasa dışı ve azınlık iktidarı işbaşında. Bu dönem içinde hayat pahalılığı ve işsizlik durmadan arttı ve artıyor. İşçi ücretleri, memur maaşları ve köylü gelirleri sürekli olarak düşüyor. Buna karşılık yerli ve emperyalist sermayeli tekeli kapitalistlerin kârı gittikçe akıl almaz bir hızla artıyor. İşçi, köylü, memur, esnaf, küçük üretici, yani nüfusumuzun büyük çoğunluğunu oluşturan, tüm değer ve zenginlikleri yaratan emekçi halkımızın yaşama ve çalışma koşulları ağırlaşıyor, hayat çekilmez hale geliyor.

1 Mayıs'ın diğer bir özelliği de, geniş emekçi kitleleri ortak istemleri etrafında bir araya getirmesidir. Şu alanı çevreleyen, ellerde taşınan pankartlar ekonomik ve demokratik istemlerimizi dile getiriyor. DISK'in en acil istemlerini bir kez daha tekrarlamakta yarar görüyorum :

- Referandum hakkı yasalaşmalıdır.
- Grev hakkına konan sınırlamalar kaldırılmalıdır.
- İşçileri açlığa, sokağa atmak demek olan lokavt yasaklanmalıdır.
- Genel grev ve dayanışma grevi hakkı yasalaşmalıdır.
- Tüm çalışanlara, grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı tanınmalıdır.
- Kadın ve genç işçiler için, eşit işe eşit ücret sağlanmalıdır.
- Tüm çalışanlar ve özellikle emekçi köylüler, sosyal güvenliğe kavuşturulmalıdır.
- Ücret kaybı olmadan, 40 saatlik iş haftası ve yılda bir aylık ücretli tatil gerçekleştirilmelidir.

— Tüm çalışanlar için işsizlik sigortası yasalaşmalıdır.

— Ücretler ve tüm emekçilerin gelir düzeyleri yükseltilmeli, orman ve tarım işçileri için gelir garantisi sağlanmalıdır.

« Bütün ülkelerin işçileri birleşin » sloganı 1 Mayıs'ın temel anlamını yansıtan bir sloganıdır. Bugün, çeşitli uluslardan yüz milyonlarca emekçinin aynı anda, aynıstemleri, sömürsüz ve savaşsız bir kardeşlik dünyası özlemini haykırması bunun somut bir kanıtıdır.

— Faşizme karşı, demokrasi ve özgürlük için birleşelim !

— Aşırı sömürü ve kâr düzeni kapitalizme karşı birleşelim !

— Savaş kışkırtıcısı, yağmacı, halkımızın baş düşmanı emperyalizme karşı birleşelim !

— Savaşa karşı dünya barışı için birleşelim !

— Bağımsız, sömürsüz ve demokratik Türkiye için birleşelim !

— İlerici, demokratik, emekçi halkımızdan yana ve ulusal bir iktidar için birleşelim !

— Emekçi halkımıza ve demokrasiye düşman tekeleci sermayeye ve MC iktidarına karşı birleşelim !

Yaşasın 1 Mayıs, Türkiye ve dünya işçi ve emekçilerinin birlik, mücadele ve dayanışma günü !

Yaşasın halklar arası kardeşlik ve dostluk !

Yaşasın dünya anti-emperyalist güçlerinin birliği !

Yaşasın Türkiye işçi sınıfı ve DISK, kahrolsun emperyalizm, faşizm ve gerici ! »

TÜRK İŞÇİLERİ

213, rue Lafayette, PARIS 10ème. BOTzaris 86-50
Imprimerie Lensoise • LENS

Travail exécuté par des ouvriers
syndiqués

Directeur de la publication : TANGUY, Aubin

N° Commission Paritaire 158 D 73

XIV. — Cezayirli - Afrikalı - İspanyol - İtalyan - Faslı - Portekizli - Tunuslu - Türkiyeli - Yugoslav işçilerinin özel hak talepleri

Milliyetlere özgü hak talepleri tasarılarında yer alan yabancı emekçilerin özel talepleri, bu ortak Hak Talebi belgesinin ayrılmaz bir

parçasıdır. Bu talepler Fransız hükümeti ve yabancı hükümetler tarafından karşılanmalıdır.

XV. — Yabancı işçi yönetmeliği

Yalnızca değişik milliyetten yabancı işçiler arasında değil, yabancı işçilerle, Fransız işçileri arasındaki her türlü ayırım da kaldırılmamalıdır.

Yabancı işçilerin Fransa'da bulunma, çalışma, sosyal ve sendikal hakları ile kişisel özgürlükleri, demokratik ve sosyal yapıda bir yabancı işçi yönetmeliği ile garanti altına alınmalıdır.

XVI. — Avrupa ve dünya ölçüsünde görünüm

Kapitalist dünya ve özellikle Batı Avrupa'daki işçi göçü hareketlerinin yaygınlığı karşısında ve işçilerin Avrupa Ekonomik Topluluğu ülkelerinde serbestçe hareket edebilmelerinin, Ortak Pazar'ın temel ilkelelerinden biri olduğunu göz önüne alarak, C.G.T. şu görüşlere varmıştır :

- İşçilerin serbest hareketi, hiç bir biçimde, Topluluğun bazı bölgelerindeki işsizliğin çözüm yolu olarak düşünülmemelidir ;
- Bütün Batı Avrupa işçileri arasında giderek eşitlik sağlanmalı ve bu eşitlik Ortak Pazar ülkelerinde çalışan üçüncü dünya ülkeleri işçileri ile « Denizası Bölge ve Topraklar » işçilerine de uygulanmalıdır ;
- Avrupa Ekonomik Topluluğu üyesi

devletlerle işveren, yabancı işçileri rakip iş gücü yada sendikal hareketi zayıflatma aracı olarak kullanma olanağından yoksun bırakılmalıdır ;

- Temsilci sendikalar hiç bir ayrıcalık gözetilmeden, güçleri oranında, Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun çeşitli sosyal kuruluşlarında yer alacaklar ve işçilerin çıkarlarını korumak ve haklarını saydırmak, için gerekli bütün olanaklarla donanmış olacaklardır ;
- Hak ve özgürlüklerde her türlü ayırımın yokedilmesi, Avrupa Ekonomik Topluluğu ülkeleri işçileri ile üçüncü dünya ülkeleri işçilerinin birlik ve dayanışmasını pekiştirmeye ve sendikal kuruluşlarının direnme ve haklarını koruma gücünü çoğaltmaya yönelmelidir.

BU TALEPLERİN GERÇEKLEŞMESİ İÇİN C.G.T. İLE BİRLİKTE MÜCADELE EDELİM

CONFEDERATION GENERALE DU TRAVAIL

213, RUE LAFAYETTE PARIS Xème

FRANSIZ VE YABANCI İŞÇİLERİN ÇIKARINA BİR YABANCI İŞÇİLER POLİTİKASI İÇİN

HAK TALEBİ BELGESİ

C.G.T. NİN YABANCI İŞÇİ SORUNLARI KONUSUNDAKI
4. BÜYÜK KURULTAYINCA YAYINLANMIŞTIR
PARİS, 29-30 NİSAN 1976

I. — Temel ilkeler

C.G.T., gönülden bağlı oldukları kendi ülkelerini terketmek zorunda kalmış olan yabancı işçilerin, Fransız işçilerle aynı üretim ilişkileri içerisinde olduklarını, ve bu nedenle işçi sınıfının tamamlayıcı bir parçası olduklarını kabul eder.

Yabancı işçilerin güvenliklerini, onurlarına saygı gösterilmesini ve özgürlüklerini sağlamak için Hükümet, gerekli bütün tedbirleri almalıdır.

Yabancı işçiler ekonomide önemli bir yer tutmakta ve ülkenin zenginliklerinin gelişmesine katkıda bulunmaktadır.

İktidar ve patronlar, milliyet, ırk ya da dinine bakmaksızın, bütün işçi sınıfını gitgide daha çok sömürmektedir.

Fransız ve yabancı emekçiler birbirlerine çıkarlarının ortaklığıyla bağlıdırlar ; ekonomik bunalımın faturasını ödemeyi reddederler.

Emekçiler arasında rekabet, patronların ve hükümetin elinde tehlikeli bir silâh olduğu içindir ki her türlü ayırım yalnız yabancı işçilere değil, işçi sınıfının tümüne zarar vermektedir.

İşte bu temel ilkelerden hareket edilerek yeni bir yabancı işçiler politikası, demokratik ve sosyal bir yabancı işçi tüzüğü hazırlanmalıdır. Bu politika, Fransız ve yabancı

işçilerin çıkarına, ve milli çıkarına uygun olmalıdır.

Başlıca sendika merkezleri ve onların seçeceği yabancı işçilerin, yabancı işçiler politikasının tümü üstünde denetim hakkı ve her gereken yerde yabancı işçilerin haklarını savunma imkânları olmalıdır.

Bu amaçla Fransız kanun ve yönetmelikleri, anlaşmalar, iki ve çok yanlı sözleşmeler düzeltilmeli, bunlara konacak maddeler için sendikaların müdahale hakları olmalıdır.

Hükümet, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 143/75 sayılı yabancı işçilerin fırsat eşitliği üzerine sözleşmesini onaylamalı ve geçmişte onaylanmış sözleşmelere saygı göstermelidir.

Göç sorunu ile ilgili sorunları çözümlenmek amacıyla, üç yanlı tartışmalar her seviyede başlamalıdır.

Fransız ve yabancı işçilerin, özel hak taleplerinin elde edilmesi için ortak savaşları, C.G.T.'nin 39. Kongresinin eylem programına dahil edilen acil taleplerin tatmini ve solun ortak hükümet programının desteklenmesi yönündeki işçi sınıfının tümünün eyleminden ayrılmaz. Ortak program, hem emekçilerin genel hak taleplerini, hem de yabancı işçilerin özel hak taleplerini dikkate almaktadır.

II. — Fransa'da oturma ve işe giriş şartları

Yabancı işçilerin şirketler, gruplar, işveren veya şahıslar tarafından yazılması, getirilmesi ve çalıştırılması kesinlikle yasaklanmalı ve kanun tarafından cezalandırılmalıdır.

Yabancı işçilerin yazılması ve yerleştirilmesi konusunda tek yetkili kuruluş İş Bulma Kurumu (Agence Nationale pour l'Emploi) dur.

İş Bulma Kurumu iş sözleşmesinin yapılması sırasında, ücretlere, sınıflamalara, çalışma şartları ve çalışma sürelerine ait yasal şartların ve anlaşmaların uygulanmalarını gözetmek ve ırkçı yada ayırıcı her çeşit iş teklifini reddetmek zorundadır.

Giriş veya kanuni durum kazanma sözleşmeleri :

- Fransızca ve gelen işçinin ana dilinde olmak üzere iki dilde yapılmalıdır.
- Emekçinin hakkını garanti etmelidir.
- İşin çeşidi, yeri, haftalık çalışma süresi, fransa'ya yapılanla aynı muameleyi ve mesken imkânlarını sağlamalıdır.
- İşin çeşidi, yeri, haftalık çalışma süresi, meslek durumu, özel primleri ve fazla mesai paraları taban ücretinden ayırılarak verilecek ücret ve sosyal kesintiler belirtilmelidir.

İşverenleri, ONI (Office National d'Immigration : Yabancı İşçiler Millî Bürosu) ye ödenen harcı kaldırmaya zorlamak için tedbir alınmalı ve yabancı işçilere bunu ödetmeye kalkan işverenler kanunla cezalandırılmalıdır.

Görevlerini iyi bir şekilde yerine getirebilmesi için, İş Bulma (ANPE) ve iş-gücü kurumlarına yeterli mali imkân sağlanmalıdır.

Sendikalar, yabancı işçilerin savunmasını yapabilmek için, bu kurumlardan istedikleri her bilgiyi alabilmelidirler.

• GELİŞ :

Yabancı işçiler, kendi ülkelerinden hareket ettikleri andan itibaren bir iş ve bir mesken garantisine sahip olmalıdırlar.

Yabancı ülkelerde yeni emekçilerin ve ailelerinin yazılması, geliş konusunda tek yetkili kuruluş, ONI (Office National d'Immigration) olmalıdır.

26 Mart 1946 tarihli kararnamede olduğu gibi, sendikalar, ONI nin bütün kademelerinde ve bilhassa yönetim kurulunda temsilci bulundurabilmelidirler.

O.N.I., Fransa'nın ve işçi gönderen ülkenin temsilî sendika örgütlerinin kontrolü altında yabancı emekçileri bütün haklarından haberdar etmek zorunda olmalı ve Fransa'ya gelmelerinden önce alıştırma stajları düzenlemelidir. Bu da, ön-kabul için yabancı ülkelerdeki imkânlarının artırılmasını gerektirir.

Aynı şekilde, sınırlardaki girişlere ve büyük şehirlerin istasyonlarına karşılama merkezleri kurulması da gereklidir.

O.N.I., Fransa'da sendikaların kontrolünde çalışacak ilk-kabul merkezleri geliştirmelidir.

O.N.I. tarafından yönetilen ve parasal kaynaklar açısından devletin sorumluluğu altında olan Ulusal Kabul Büroları, temsilî sendika örgütlerinin kontrolü altında olmalıdır.

Bu merkezlerin görevleri şunlar olacaktır :
— Yabancı işçileri ve ailelerini, fransız topraklarına girişlerinden itibaren gereken şekilde karşılamak ;

— Kalacak yer bulmalarını, bilgilenmelerini ve çalışacakları yere kadar parasız taşınmalarını sağlamak.

• FRANSA'DA OTURMA :

Kuralına uygun bir iş sözleşmesi gösteren her yabancı işçiye, bütün Fransa'da geçerli birer oturma ve çalışma belgesi verilmelidir.

Oturma belgesi, işsiz, hasta ve iş kazası geçirmiş olanlar dahil her işçiye, idarî güçlük çıkarılmadan verilmeli ve yenilenmelidir.

Eğer yabancı işçi çalışma saatleri sırasında idarî işlemler yapmak zorunda kalmışsa, bunda geçen saatler işveren tarafından ödenecektir.

Diktatörlük rejimindeki baskıdan ötürü veya sömürge savaşlarına karşı çıkmalarından ötürü yurtlarını terketmek zorunda bırakılmış olan yabancılar Fransa'da kanunî duruma sahip olacaklardır.

Oturma belgesinin reddi, bölgesel bir Komisyon tarafından yapılabilir. Bu komisyonda emekçilerin korunması için gerçek imkânlar sahip sendika temsilcileri buluncaktır.

Idarî kararlar hakkında bir üst makama ve yargıtaya başvurulabilecektir.

Kalma hakkı emeklilere, sakatlara, iş kazası geçirenlere ve onların eşleri, çocukları ve torunlarına yeniden tanınmalıdır.

Ortak Pazar ülkelerinden (Avrupa) gelen emekçilere tanınmış olan haklar tümüyle uygulanmalı ve diğer yabancı emekçilere de yaygınlaştırılmalıdır.

• İŞ BULMA VE ÇALIŞMA ŞARTLARI :

Fransız emekçiler gibi, yabancı emekçiler de iş bulma ve çalışma şartları konusunda yasalar, tüzükler, toplu sözleşmeler, ve işyeri sözleşmelerinden yararlanmalıdırlar.

Giriş sözleşmesini yenilemeyen, aynı zamanda başka yabancı işçileri de işe alan patronların bu uygulamalarına son verilmelidir. Aynı şekilde, hem devlet sektörü hemde millileştirilmiş sektörde, kesintisizlik şartıyla belirli süreler için yapılan sözleşmelerin ardarda yapılması da yasaklanmalıdır.

Her durumda, işyerinde veya meslekte eskilik, ilk sözleşmenin yürürlüğe giriş tarihinden itibaren sayılmalıdır.

Ücretler hem devlet sektörü hemde millileştirilmiş sektörde çeşitli haklar ve iş bakımından aynı kalitedeki yabancı işçilerle fransız işçiler arasında mutlak eşitlik sağlanmalıdır.

Aynı şekilde, işsiz kalma halinde yabancı emekçiler, aynı şartlardaki, fransız emekçilerle aynı haklardan yararlanmalıdırlar, şöyle ki :

- İşten çıkarılmanın önceden bildirilmesi ve tazminatı ;
- İş arayan olarak yazılma ;
- Kamu yardımı ve A.S.S.E.D.I.C. ;

Yabancı işçilere yöneltilen ayrıcalı davranışın sonucu olarak, her yıl Aile Yardımı Sandığı'ndan alınan milyarlık kesintiler kaldırılmalı, sandığın haksız yere ödemek zorunda bırakıldığı bu paralar geri verilmelidir.

Sosyal Faaliyetler Fonunun yürürlük şekli Fransa'nın bütün bölgelerine uygulanmalı ve demokratikleştirilmelidir. Sendikal kuruluşların katkıları daha büyük olmalıdır.

X. — Ücret ve yardımların transferi

Ücret ve sosyal yardım ile aile yardımının transferi konusunda özel tedbirler alınmalı ; tercihi bir kambiyo sistemi kurularak

göçmen, sürekli, mevsimlik ve sınır bölgeleri işçileri ile ailelerinin gelirleri, para değerindeki dalgalanmalardan korunmalıdır.

XI. — Sınır işçileri

Bu istek bildirisinde öngörülen bütün haklar, çalışma hakkı, sendikalaşma hakkı, kişisel özgürlükler, sosyal haklar, tercihi kambiyo kuru, tam yada kısmi işsizlik, erken ve ek emeklilik, mesleki eğitim ve geliştirme eğitimi hakları, sınır işçilerine de aynen uygulanmalıdır.

FRANSIZ SINIR İŞÇİLERİ

Fransız sınır işçilerinin özel istekleri, hükümetin, kendileri ve ailelerinin çıkarlarına uygun kararlar almasını gerektirmektedir :

- Fransa'da çalışma hakkı-Mesleki-egitim-Sosyal gelişme ;
- Ücret ve sosyal yardım ile yardımının, tercihi kambiyo kuru uygulamasıyla, para değerindeki dalgalanmalardan korunması ;
- Fransa'daki vergide indirim ;
- Sınır işçilerinin gerçekte aldıkları sosyal yardım ve aile yardımı ile Fransa'da çalışmış olsalardı alacakları yardım

arasındaki farkın ek bir ödenekle giderilmesi ;

— Sağlık hizmetleri konusunda, Fransız sınır işçileri sağlık kuruluşları ile özel sağlık görevlileri arasında serbestçe seçim yapabilmeli, geri ödemede hiç bir kesinti yapılmaması hakkını da saklı tutabilmelidirler ;

— Sınır işçileri bütün kamu ortaklıklarından, özellikle de aile yardımı ve sosyal yardımca öngörülmüş haklardan bütünüyle yararlanabilmelidirler (eğitim bursları, gaz ve kömür karnesi, ev ve aile yardımı, vb...) ;

— Sosyal konut hakkı bütün Fransız sınır işçilerine tanınmalıdır. Ayrıca bütün öteki yurttaşlarıyla eşit haklarla, yapı kredisinden yararlanmaları da sağlanmalıdır ;

— Sınır işçilerinin hakları bir yönetmeliğe bağlanmalıdır.

XII. — Mevsimlik işçiler

Mevsimlik iş gücünün sağlanması, bu tür işçilerin yerleştirilmesinde İş Bulma kurumu tek yetkili sayılarak, yalnızca Yabancı İşçiler Millî Bürosu aracılığıyla yapılmalıdır.

Mevsimlik işçilerin gidiş ve dönüş mas-

rafları, bütünüyle işveren tarafından yüklenilmelidir.

Sürekli işçilere tanınan çalışma, yerleşme, sağlık ve sigorta hakları mevsimlik işçilere de aynen uygulanabilmelidir.

Her iş mevsimi için, özellikle tarımda, asgarî bir toplam ücret garanti edilmelidir.

XIII. — « D.O.M. » ve « T.O.M. » (denizaşırı fransız toprakları) kökenli işçiler

« D.O.M. » ve « T.O.M. » kökenli işçilerin, çalışma ve sosyal gelişme, konut, mesleki eğitim ve gelişme eğitimi, ailelerini yanlarına çağırma hakları garanti altına alındıktan başka, yanlarına getirmedikleri ailelerinin

de sosyal ve ailevi haklardan eşit olarak yararlanmaları sağlanmalıdır.

Kamu hizmetlerinde, « D.O.M. » ve « T.O.M. » larda görevli Fransız işçilerine tanınan haklar, Fransa'da çalışan « D.O.M. » ve « T.O.M. » kökenli işçilere de tanınmalıdır.

- Aylık ücret ;
- Yasaların öngördüğü ve öngörmediği aile yardımları ;
- Doğum öncesi analık tazminatı ;
- Yetişkin sakatlar tazminatı ;
- Çocukların okula giriş tazminatı ;
- Doğum tazminatı.

Bunlar makale şâmil karşılıklılık ilkelerinin terkedilmesini gerektirir.

Sosyal yardımlardan mesken yardımı ile kira yardımlarının oranları ile bağlanma şartları düzenlenmeli ve düzeltilmelidir.

Ayrıca, Sosyal Sigorta örgütleri tarafından tesis edilmiş çeşitli sağlık ve sosyal yardım kampanyalarından da yararlanmaları gerekir.

İş kazaları kurbanları, malûller, emekliler, dul ve yetimler, ülkelerine döndükten sonra bile ve geçici izin süresinde (ücretli tatiller) sosyal ve ailevi yardımlardan yararlanmaya devam edebilmelidirler.

İş kazaları ve meslek hastalıklarının sebep oldukları çok sayıda kurbanın yeniden eğitilmeleri, yeni meslekler öğretilmesi ve bunlara uymaları, anadil ve okuryazarlık açısından büyük güçlükler doğurur. Ulusal ihtiyaca cevap verebilmek için, yabancı işçilerin de Fransızlarla aynı şartlar dahilinde girebilecekleri, yeter sayıda merkezler kurulması gerekecektir. Okuma yazma ile Fransızca derslerinin verileceği, ihtisaslaşmış hazırlama bölümleri kurulacaktır.

Aylık ücrete sahip yaşlı işçilere yapılan yardımlar ve ek tazminatlar, yabancı yaşlı işçi sadece Fransız yasalarına bağlı ise, ülkesine döndükten sonra bile devam etmelidir.

Çeşitli bütünüleyici emeklilik kasalarında biriken haklardan yabancı işçiler de yararlanabilmelidir.

Yabancı işçileri kısmen veya tamamen, aslında hak kazanmış oldukları yardımların ve özellikle sosyal fon yardımlarının dışında tutan farklılık gözetici kayıtlar, ek Emeklilik Sandıklarının iç tüzüklerinden çıkarılmalıdır.

Emeklilik öncesine ait değişik sistemlerden yararlanma, yabancı işçi memleketine dönse bile, tümüyle geçerli kalmalıdır.

İkiyanlı ve çokyanlı sözleşmelerde öngörülmediği şekilde ihtiyarlık yardımları konusunda genel uygulama ve hesap biçimi, yabancı işçilerin haklarına zarar vermektedir ; değiştirilmelidir ve çıkarlarını en çok gözeten kanun uygulanmalıdır.

Değişik ulusal uygulamaların birleştirilmesi emekçiler için hak kayıplarına yol açmalıdır. Dolayısıyla, sakatlık, iş kazalarının ağırlaşması, meslekî hastalıklar durumunda ve özellikle kendi ülkelerine dönüş anında, sözleşmeler yabancı emekçilerin sosyal ve sağlık durumlarına uygun olmalıdır.

IX. — Yabancı işçiler için sosyal Faaliyetler fonu (F.A.S.)

Sosyal Faaliyetler Fonu'nun malî olanakları, yalnızca Devlet ve işverenlerin yükümlülü-

ğünde, yabancı işçiler ile ailelerinin ihtiyaçlarına uygun olmalıdır.

Uluslararası posta havalesi vasıtasıyla sosyal tazminatların işçinin ülkesine gönderilebilmesi ilkesi geliştirilmelidir.

Idarî ilişkiler basitleştirilmeli ve insanileştirilmelidir. Sosyal ve aile sigorta sandıkları, uygun araçlarla techiz edilmelidir.

Sosyal Sigorta'nın ikili ve çok taraflı anlaşmaları da Fransa'nın ve işçi gönderen ülkenin temsil yetkisine sahip sendikaların katılımıyla, uygun bir şekilde yeniden gözden geçirilmelidir.

• **AİLELER**
Anneler ile çocukların korunmaları, yabancı işçi ailelerini de kapsayacak şekilde genişletilmelidir.

Yabancı işçilerin aileleri, kamu hizmetinin öngördüğü sosyal yardımların tümünden, özellikle :

- Tıbbi yardım ;
- Sosyal ve ailevi yardım (havagazi ve kömür fişleri) ;
- Yaşlı kimselere ve savaş malûllerine sosyal yardım ;
- Çok çocuklu aileler için indirimli taşıt aracı kartından yararlanabilmelidirler.

• **KADINLAR**
Hamile kadınlarla, çok çocuklu aile analarına, tanınmış olan ulusal öncelik kartından yabancı kadın işçiler de yararlanmalıdır.

Sağlık ve kültürel alanlardaki sosyal yardım, yabancı kadın işçiler yönünde geliştirilmelidir. Yabancı kadın işçilerin yaşama ve çalışma koşulları göz önüne alınarak, meslek eğitiminde özel tedbirler getirilmesi zorunluluğu vardır.

• **GENÇLER**
Genç yabancı işçiler, başlangıç ve gecikme sınıfları ile meslekî ön-egitim merkezleri, Fransa'daki gençliğin çıkarlarına uygun bir politika çizgisinde geliştirilmelidir.

Yabancı-işçi çocuklarına ve dileyen gençlere, ana dillerinde eğitim, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından ücretsiz olarak sağlanmalıdır.

Yabancı işçi çocuklarının, eğitim burslarından hiç bir ayrıcalık gözetilmeden yararlanabilmeleri sağlanmalıdır.

Yetişkinler için kurulmuş meslekî eğitim merkezleri, ayrıcalık gözetilmeden, yabancı genç işçilere de açık olacaktır.

Yabancı çocukları, özellikle anne ve babalarının iş yerlerine bağlı meslekî eğitim merkezleriyle okullarına, ayrıcalık gözetilmeksizin girme hakkına sahip olmalıdır.

Askerlik dönüşünde genç Fransız işçilerine tanınan haklar, askerliklerini ülkelerinde yapan genç yabancılara da bütünüyle tanınmalıdır.

günde, yabancı işçiler ile ailelerinin ihtiyaçlarına uygun olmalıdır.

— Mesleksele sınıflandırmanın yenilenmesi.

Bu son üç tedbir, iş arayan olarak yazılma süresi içinde işsizlik hakkı bitmiş veya bitmek üzere olan işsizlere de uygulanmalıdır.

Yabancı işçiler, işsiz kaldıkları takdirde asla yasa dışı veya yasa dışı aykırı durumda sayılamazlar.

İş kazası için yapılacak kesintiler yabancı işçilerin ana dillerine çevrilmelidir.

Yabancı işçilerin memleketlerinde almış oldukları meslek diplomaları, buradaki karşılığı olan meslek sınıflandırmasında aynen geçerli kabul edilmelidir. Aynı şekilde, emekçinin kendi ülkesindeki patronu tarafından verilen çalışma belgesinde belirtilen meslek durumu, Fransız emekçilerine tanındığı gibi, aynen geçerli kabul edilmelidir.

Yabancı işçilerin başlıca kurbanları oldukları iş kazaları ve meslekî hastalıkları önleme tedbirleri C.G.T.'nin öngördüğü yönde güçlendirilmelidir.

Sözleşmesi biten veya sözleşmesi sırasında önemli bir iş kazası ya da tipca kabul edilen uzun bir hastalık geçirmek sebebiyle

yurduna dönmek isteyen yabancı işçilerle iş kazası kurbanlarının cenazelerinin yurduna gönderilmesi masrafları, işveren tarafından ödenmek zorunda olmalıdır.

İş müfettişlerinin yetki ve imkânları, yabancı işçilerin gerçekten korunmalarını sağlamak amacıyla geliştirilmelidir.

Ücretli tatiller sırasında ülkelere giden yabancı emekçilere, iş sözleşmesini kesintiye uğratmayan ve elde edilmiş avantajların korunması şartı ile, belli bir yolculuk süresi tanınmalıdır.

Aynı şartlarla, aile olayları veya yurtaşlık ödevlerini yerine getirmek üzere yurduna dönen emekçilere olağanüstü izinler sağlanmalıdır.

Aynı şekilde, her yıl tatillerini ülkelerinde kalmış olan aileleriyle geçirememiş olan yabancı işçiler, ücretli tatillerine eklenmiş bir miktar tatilden de yararlanabilmelidirler. Bu ek ücretsiz tatil sırasında sağlık sigortası ve aile yardımlarından (allocation familiale) yararlanmalarının garanti edilmesi için kanunî tedbir alınmalıdır.

Pasaportlar, iş sözleşmeleri, resmî oturma ve çalışma belgeleri, işveren tarafından, hiçbir mazeretle alıkonulmamalıdır.

III. — Sendika hakkı ve sendika özgürlüğü

İstedikleri sendikaya yazılma haklarının yanı sıra, yabancı işçilere aşağıda sıralanan konularda Fransız işçilerle eşitlik fiilen sağlanmalıdır :

- Grev hakkı ;
- Sendika yöneticisi ve memuru olma hakkı ;
- Sendika delegeliği yapma hakkı ;
- Aynı şekilde, hiçbir şart koşulmaksızın, işyerlerindeki işçi temsiliklerine seçilme hakkı yabancı işçilere fiilen tanınmalıdır. İşverenlerin, Fransız dilini iyi bilmedikleri gerekçesiyle bunu engellemelerini önlemek için 11 Temmuz 1975 tarihli yasa değiştirilmelidir ;
- 27 Aralık 1968 tarihli kanuna uyularak, işyerlerinde, sendika yayınlarının ana dillerde serbestçe dağıtılması garanti edilmelidir ;
- Sendika hakkı konusundaki Avrupa Ortak Pazarı yönetmeliği (1612/68) nin

8. maddesi vakit kaybedilmeden ve tümüyle, Ortak Pazar üyesi olmayan ülkelerin işçilerine de uygulanmalıdır.

Sendika hakkında eşitlik için ayrıca şu gereklilikler vardır :

- İş uyuşmazlığı mahkemelerine (Conseils de prud'hommes) seçilebilme hakkı.
- Sağlık Sigortası (Sécurité Sociale) ve Aile Yardımı kuruluşlarında temsil edilme hakkının yabancı işçilere de uygulanması.
- Uluslararası Çalışma Örgütü'nün sözleşmeleri temeli üzerinde iş anlaşmaları Fransa'da sendikal özgürlüklerin serbestçe kullanılmasını sağlamalıdır.
- Yabancı işçiler, ülkelere döndüklerinde, Fransadaki sendikal özgürlüklerden yararlandıkları için baskıya uğramamalıdır.
- Yabancı işçilerin sendikal özgürlüklerine saygı göstermeyen hükümetler, Uluslararası Çalışma Örgütü'nce suçlanmalıdırlar.

IV. — Kişisel ve toplumsal özgürlükler

Fransa'da çalışan ve oturan yabancı emekçilerin kişisel ve toplumsal özgürlükleri garanti edilmelidir. Şöyle ki :

- Bir yerden bir yere gitme (ikamet değişikliği bildirgesi, evlenmenin izne bağlılığı gibi), özgürlüğünü sınırlayan bütün hükümlerin kaldırılması ;
- Ulusal özelliklerinin gerektirdiği biçimde kendi kültürlerini koruma ve geliştirme

olanağını veren demokratik, spor, kültür, sanat dernekleri kurma ve yönetme hakkı.

Sınır dışı etme kararı ancak adli mahkeme kurulları tarafından bu da, gerekçeli bir karar ve çok ağır bir adli suç için, kural oluşturulmaksızın alınabilir. İlgili, dosyasının içeriğini öğrenebilmeli, savunmasını yapabilmeli, avukatını seçebilmeli ve itiraz edip yargıtaya başvurabilmelidir.

Yabancı bir işçinin sınır dışı edilmesi bütün kanuni yollara başvurulmadan önce gerçekleştirilmeyecek, ve aslâ, temel özgürlüklerle özellikle sendikal hakların kullanılması nedeni yüzünden kararlaştırılmayacaktır.

— Diktatörlük rejimlerinin temsilcilerinin,

V. — Irkçı ve yabancı düşmanı eylemler

1 Temmuz 1972 tarihli yasa tarafından yasaklanmış eylemler, kampanyalar, ırkçı ve yabancı düşmanı şiddet eylemleri sert biçimde cezalandırılmalıdır. Bu yasa herhangi bir kısıtlama olmaksızın uygulanmalı ve gücü

VI. — Mesken (konut)

Çalışan nüfusun çıkarlarına uygun bir mesken politikası çerçevesi içerisinde, yabancı emekçiler ve aileleri için sağlıklı, uygun kirali meskenler sağlanmalıdır. Bu konuda patron, hükümet ve emekçinin kendi hükümeti tahsisat ayrımlıdır. Sömürgeciliğin sıkıntılarını çekmekte olan ve bağımsızlığına yeni kavuşmuş ülkelerin durumu gözönünde tutulmalıdır.

Patronun ödemesi gereken miktar, firmalar için % 1 den % 2 ye çıkarılmalıdır.

Patronların ödeyeceği mesken payının yabancı işçilere ait kısmını, yabancı işçilerin ücretleri toplamıyla aynı oranda olacak ve onlara ayrılacak meskenlerin yapımına kullanılacaktır.

Bu paralar ve devletin ödeyeceği miktarlar, sosyal mesken yapımı için Sosyal Faaliyetler Fonu (Fonds d'Action Sociale) na ve H.L.M. bürolarına verilmelidir.

« Gecekondu », bodrum, garaj yatakhaneleri: yatacak yer tüccarlarının işlettikleri « Tranzit » yerleri, « Foyer » gibi olayların sona ermesi için acil tedbirler alınmalıdır.

Halen bu durumda olan emekçiler ve aileleri, işverenin ve hükümetin ödeyeceği uygun meskenlere yerleştirilmelidirler.

Önceden yer bulunmadan kimse evinden atılamamalıdır.

Yeni yabancı işçilerin gelmelerini sağlayacak olan iş sözleşmelerinde sözü geçen « mesken şartı » na işverenler tarafından uyulmasının, işyeri komiteleri ve temsilci sendikalar tarafından kontrol edilmesine imkân sağlanmalıdır.

Ailelerin biraya gelebilmesi için özel tedbirler alınmalıdır.

İşverenler tarafından emekçilere ayrılan meskenlerin yönetimi, İşyeri Komitesinin kontrolünde olmalıdır.

memurlarının, ve yabancı işçilere karşı yönetimlere sahip yabancı ülkelerin Fransa'da politik ve polis işlemleri yapmalarının yasaklanması.

— Fransız polisinin « Teknik Yardım Servisi » nin ve tüm siyasî polis karakterindeki kuruluşların kapatılması.

arttırılmalıdır.

Irkçılık ve yabancı düşmanlığını kışkırtan, kin ve kavgayı körükleyen yayınlar kovuşturulup, yasaklanmalıdır. Bu tür eylemlere girişen dernek ve kuruluşlar kapatılmalıdır.

Fuaye ve ortak meskenlerin kurulması, bölgesel sağlık yetkililerinin onayına bağlı kılınmalıdır.

Her hal-ü kârda, fuayelerin sağlık, oturma, sosyal ve kültürel düzenleri, bina yapım endüstrisinin meskenlerinde koruma ve sağlamlık konusunda 8 Ocak 1965 Kararnamesinde yazılı hükümlere hiçbir şekilde aykırı olamamalıdır.

Fuayeler ve ortak meskenle de sosyal ve kültürel donatım bulunmalıdır.

Fuaye ve ortak meskenlerde oturanlar, buraların yönetimine ve faaliyetlerine temsilcileri eli ile katılmalıdır. Fuaye veya toplu meskenlerde oturanlara, meskeni kullanma, kiralama, alıkoyma özgürlüğü için gereken kanuni imkânlar, çalışma durumlarına bağlı olmaksızın, işsizlik, hastalık veya iş kazası durumunda da tanınmalıdır.

Fuayelerde oturan emekçilere :

— kiracı sıfatı,

— lojman parası (konut tazminatı) hakkı, tanınmalıdır.

Fuayelerde oturanların oluşturacağı komiteler, « kiracı dernekleri » için olduğu gibi aynı üstünlük hakkı ile tanınmalıdırlar.

İlgili sendikaların temsilcilerine, fuaye ve ortak meskenlere giriş-çıkış ve sendika yayınlarının serbest dağıtım hakkı tanınmalıdır.

Bunlardan başka, yabancı emekçilere ait yapıların coğrafya bakımından yalnız bırakılmalarından kaçınılmalı ve yabancı emekçi ailelerin mümkün olduğu kadar Fransız yerleşme yerlerinde oturmalarına çalışılmalıdır. Bu, yabancı işçilerin sosyal hayata katılabilmelerini kolaylaştıracak ve bazı yerleşme yerlerine gereğinden fazla görev yüklenmesini önleyecektir.

VII. — Okuma yazma öğrenme ve mesleki eğitim

Okuyup yazabilmek ve Fransızca bilmek, yabancı işçilerin çoğunluğu için toplum ve iş hayatına girebilmenin, haklarını bilmenin ve mesleki eğitim öncesi ve mesleki eğitim ders ve stajlarına katılabilmenin ilk şartıdır.

Bu temel ihtiyaçlar, işçilerin geldikleri ülke, Fransız devleti ve işverenler tarafından yüklenilmelidir.

Bu yüzdendir ki, bazı ikili anlaşmalarda bulunan maddelere uygun olarak, özellikle :

— Yabancı işçiler, kendi ülkelerinden ayrılmadan önce, yeni çalışma şartlarına uygun bir biçimde, mesleki açıdan hazırlayıcı bir eğitim görmüş olmalıdırlar. Bu eğitim, Fransızcaya başlangıç derslerini de içermelidir.

Fransa'da hükümet, Milli Eğitim Teşkilâtı ve Sosyal İşler Bakanlığının sorumluluğu altında ve sendikal örgütlerin kendi üzerlerine düşen görevi yerine getirebilecekleri şartlar dahilinde, bu iş için gerekli araçları sağlamalıdır (krediler, eğiticiler ve bunların mesleki eğitimi, şartlara uygun pedagoji, tesisler).

Okuma yazma öğretiminin finansmanı, 16 Temmuz 1971 tarihli yasaların öngördüğü mesleki eğitim ve meslekte ihtisaslaşma eğitiminin bütçesinde kısıntı yapılmasına yol açmamalıdır. Bu finansman devlet tarafından ve yabancı işçi çalıştıran işverenlerin, özel bir fon'a yatıracakları ek bir ödenti tarafından sağlanmalıdır.

Okuma yazma dersleri, bir okuma yazma izni çerçevesinde, iş saatleri dahilinde ve iş saatinin karşılığı ödenerek yapılmalı, bu dersleri görenlerin sayısı, mesleki eğitim yasası ve anlaşmasının öngördükleri, sürekli olarak mevcut % 2 oranındaki işçi sayısının dışında mütalaa edilmeli, ve bunda işçi açısından kıdem aranmamalıdır. Okuma yazma

dersleri görmüş olan yabancı işçilere, mesleki eğitim.

Okuma yazma dersleri, mesleki eğitimle bir arada yürütüldüğü takdirde, ya da mesleğin öğrenilmesi konusunda ciddi bir adım oluşturuyorlarsa, mesleki eğitim ve ihtisaslaşma eğitiminin fonları bu işte kullanılabilir.

Mesleki eğitim konusundaki 16/7/1971 yasası ile 9-7-1970 anlaşmasında öngörülen şartları yerine getirmiş yabancı işçiler için, staj programı (muhtevası), özellikle genel eğitimin seviyesi bakımından, ortak çalışma komisyonları, işyeri komiteleri, mesleki eğitim kurullarının ihtisaslaşma ya da yönetim kurulları, mesleki eğitim, sosyal yardım ve iş bulma il ve bölge komitelerinde ele alınıp incelenmelidir.

Fransız işçilerinin ve yabancı işçilerin çıkarlarına uygun biçimde, yetişkinler için mesleki eğitim merkezlerinin sayısının artırılması, ihtiyaca (eğitici, malzeme) uyan araçlarla gerçekleştirilmeli, psikoteknik testler, yabancı işçilere adapte edilmelidir. Yabancı işçiler, böylece, kabiliyetlerine (= yeteneklerine) ve seçtikleri işe daha uygun bir eğitim görebilecekler, ülkelerine dönüp iş hayatına yeniden dahil olmalarında, bu eğitim, kendilerine daha yararlı olacaktır.

18/6/1966 tarihli yasanın işyeri komitelerine sağladığı haklar, yabancı işçilerle ilgili sorunları da kapsayacak biçimde genişletilmelidir. Temsil yetkisini taşıyan örgütlerin katılmasıyla, okuma yazma eğitimi için Ulusal bir Komite kurulmalıdır.

Düzenleyici, anlaşma niteliğindeki yasal metinlerle, toplu sözleşmeler ve işyeri sözleşmeleri, Fransız işçileriyle yabancı işçilerin çıkarlarına ve (U.N.E.S.C.O. - B.I.T.) gibi uluslararası kuruluşların tavsiyelerine uygun olan bu istekleri göz önüne alacaklardır.

VIII. — Sosyal ve ailevi haklar

• SOSYAL VE AİLEVI YARDIMLAR

Yabancı işçiler, yaptıkları iş gereği, Fransız yasalarına ve sosyal sigortaya üye olma ve aidat (ödenti) ödeme bakımından Fransız işçileriyle aynı yükümlülüklerle bağlı buldukları halde, gerek yasalar, gerekse tatbikat (uygulama) açısından kendileriyle Fransız işçileri arasında ve hatta değişik ülke yurttaşları yabancı işçiler arasında, özellikle işçinin ailesi yanında bulunmadığı zaman, ayrımlar ve farklı muameleler görülmektedir.

Yabancı işçilerin sömürülmeleri böylece, aylık ücretin dışında önemli miktarlara ulaşan sosyal ve ailevi yardımlar alanında da uzantısını bulmuş olmaktadır.

Yabancı işçiler, Fransız işçileri gibi, aynı yükümlülüklerle bağımlıdırlar; bu bakımdan, geldikleri ülke ve ailelerinin bulunduğu ülke hangisi olursa olsun, doğal olarak, Fransız işçileriyle aynı haklara sahip olmaları gerekir. Hiçbir ayrıma tabi tutulmaksızın, Fransız yasalarının öngördüğü yardımlardan yararlanmalıdırlar. Özellikle :